

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

beachfront BILLIONAIRE

the
EMPIRE
suite

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

SAHİL KENARINDAKİ MİLYARDER

İMPARATORLUK SUİTİ

KİTAP 1

OLIVIA T. TURNER

Telif hakkı © 2025 Olivia T. Turner.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, e-posta, fotokopi, baskı, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere, hiçbir şekilde çoğaltılamaz veya aktarılamaz. İzin talepleri için e-posta gönderin Olivia@oliviattturner.com

Çalışmalarımı desteklediğiniz için teşekkür ederim!

Bu eser kurgusal bir eserdir. Gerçek olaylar, işletmeler, şirketler, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

www.OliviaTTurner.com

Karen Collins tarafından düzenlenmiştir
Düzenleme Kapak Tasarımı Olivia T.
Turner

İÇİNDEKİLER

[Telif Hakkı](#)

[Sahil Şeridindeki Milyarder](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10 Epilog](#)

[Epilog](#)

[Daha Fazla Tatil](#)

[Romantizmi! Takıntılı Olun](#)

[Gelin ve özel Facebook grubuma katılın! Sesli kitaplar](#)

[Beni takip edin...](#)

SAHİL KENARINDAKİ MİLYARDER

Kuzenimin Karayipler'deki düğünü cennetten bir köşe gibi görünebilir. Ama benim ailemi tanımıyorsunuz. Gürültücü, sarhoş ve beni sürekli ikinci el utanç içinde tutacak kadar çirkin. Cehennem gibi bir hafta olacak. Beklenmedik bir şekilde birinci sınıfa yükseltilmek, tek kaçış yolum gibi geliyor. Ama yanımda oturan adamdan kaçış yok. Adrian Drake. Kırk iki yaşında. Uzun boylu, geniş omuzlu ve yakışıklı, herkesin uçma korkusunu giderecek kadar. Para, güven ve kontrolü yansıtıyordu. Ve ben anında büyülenmişim. Beni ailemi terk edip, Isla Verdanza'daki en lüks otel olan The Aurelia'da onunla bir hafta geçirmem için davet ediyor. Hayır demeliyim. Ama ona bir kez baktığımda, bu adamı her yere takip edeceğimi biliyorum. Bu, kuzenimin düğün haftası olmalıydı. Şimdi ise balayım gibi geliyor. Belki de cennet bir yer değildir... Belki de 30 bin fit yükseklikte yanımda oturup, büyüleyici bir gülümsemeyle bana "benim" diyor.

Maya cennet istiyordu ve onu ateşli bir milyarderle elde etti. plaj. Ama Adrian Drake, geri dönemeyeceğiniz türden bir cennettir. Bu ateşli, müstehcen konuşan gümüş tilki bir tatil değildir. O sonsuzdur.

Lüks Aurelia Hotel'de geçen, karşı konulmaz bir yaş farkı ve plajda okunacak bir kitap

- milyarderlerin istedikleri her şeye sahip oldukları bir yerde. GÜVENLİ, aldatma yok ve tatlı bir HEA.

*Menopoza yeni giren arkadaşım Cara'ya.
Sıcak kız dönemine hoş geldin, kelimenin tam anlamıyla.*

BİRİNCİ BÖLÜM

Maya

"Onlarla tatile çıkmam mümkün değil," diyor babam, havaalanı barında goriller gibi bağırıp yumruklarını sallayan damatların arkadaşlarına bakarken biraz solgun görünüyor. "Saat sabah yedi buçuk ve onlar şimdiden içmeye başlamışlar."

Ailemle birlikte kapıda oturmuş, damadın sallanan bir bar taburesinin üzerinde durup bir bardak birayı bir dikişte içmesini izlerken midemde bir boşluk hissediyorum. Damadın mahkum arkadaşları, damadın boş bardağı başının üzerine ters çevirip atlayarak indiğinde aşırı yüksek sesle bağırırlar. Kuzenim Leah, gelin, dövmeli boynuna kollarını doluyor ve sabah yedi buçukta havaalanında bira içmek kutlanacak ve gurur duyulacak bir şeymiş gibi onu öpüyor.

"Aman Tanrım," diyor babam, başını ellerinin arasına gömerek. "Bu cehennem olacak."

Annem genellikle babamın sinizmine karşı iyimser bir denge unsuru olur, ama o bile dehşete kapılmış görünüyor.

Ben sadece bacaklarımı çaprazlayarak aralarındaki koltukta oturmuş, çikolatalı kekimi yiyorum. Babam sinirliyken ve konu dışına çıkarken kendime saklanmanın en iyisi olduğunu öğrendim.

"Leah bu adamı nereden buldu ki?" diye soruyor babam inleyerek. "Hapishane otoparkından mı?"

"İş yerinde tanışmışlar," diyor annem.

"Bir işi mi var?" diye şok olmuş bir şekilde soruyor babam. "O kadar yüz dövmesi varken nasıl iş bulabilirsin ki?"

"İyi bir iş olduğunu söylemedim," diyor annem, burnunu kıvrarak gürültücü gruba bakarken.

Leah her zaman biraz çöpçüydü ve erkekleri de aynı şekilde severdi. Yıllar boyunca, onun tüm "ilginç" erkek arkadaşlarıyla uğraşmak zorunda kaldık. Noel'de büyükannemin evinden köpeğine bağırıldığı için kovulan Mick vardı, teyzeme "yaşlı bir kadın için güzel göğüsleri var" diyen Tommy vardı, ve şimdi de Taint ile evleniyor.

Evet, Taint.

Bunun bir takma ad mı, kısaltma mı yoksa başka bir şey mi olduğunu bilmiyorum, ama duyduğum tek isim bu. Düğün davetiyesinde bile öyle yazıyordu. Aslında gerçek bir davetiye değil, e-posta idi. Bu, gelin ve damat için fazla klas olurdu.

Antigua ve Guadeloupe arasındaki Karayip Denizi'nde bulunan Isla Verdanza'da son dakikada düzenlenen tropikal düğüne davet edildik ve hepimiz hayır demek istedik, ama gelinin annesi Jennifer teyze bizi suçluluk duygusuna kapılmamızı sağlayarak gitmemizi sağladı.

Yani, güzel olmalı, değil mi? Palmiye ağaçları, tropikal içecekler, yumuşak kumlar ve sınırsız yemek... Bir rüyanın gerçeğe dönüşmesi gibi olmalı. Ama Leah söz konusu olduğunda, her zaman bir sorun vardır.

Ve eminim ki sorun bizim tatil köyümüz, The Breezy Winds Resort & Casino.

Fiyat etiketi bizi uyardı. Bir hafta için 449 dolar. Bir sürü bir yıldızlı yorum da bunu doğruladı. Burası berbat olacak.

"Buna bulaştığımıza inanamıyorum," diyor babam, telefonunu çıkararak. "Şuna bak. Bu adam odasında tahtakuruları olduğunu söylüyor."

"Şu yorumları okumayı keser misin?" diyor annem iç çekerek.

"Breezy Winds," diyor babam. "İnsanlar buraya Sleazy Sins diyorlar çünkü *bu tür* insanlarla dolu."

Leah'ın şimdi içmeye başladığı havaalanı barını işaret ediyor. Arkadaşları, üniversite partisinde takılmak için biraz yaşlı olan insanlar gibi bağıryorlar, Leah ise kocaman bir birayı içip yarısını göğsüne döküyor.

"Nasıl bu kadar çok insan yüzüne dövme yaptırdıman iyi bir fikir olduğunu düşünebilir?" diyor babam, başını sallayarak. Şimdi, onları bir grup babunla karşılaşmış bir doğa gözlemcisi gibi izliyor.

O barda çok fazla yüz dövmesi var. Çok fazla yüz dövmesi. Bilginiz olsun, benim ailemde yüz dövmesi olan kimse yok.

"O adamın alnında ne var?" diye soruyor babam, gözlerini kısarak.

"Barbed wire wrapped around it" yazıyor, "*Barış ya da Ölüm*" anlamına geliyor, muffinimi ısıtırken ona söylüyorum.

"Barış ya da Ölüm mü?" diyor babam, gözlerini devirerek. "Bu hiç mantıklı değil."

Telefonuna dönerek iç geçirir. "Bu kişi, vardıklarında lobide kavga çıktığını söylüyor. Bizi ne tür boktan bir yere gitmeye zorluyor bu kadın?"

"Yorum yazan insanlar her zaman şikayet edecek bir şey bulurlar," diyor annem.

"Bu insanlar yemek yüzünden hastaneye kaldırıldı," diyor babam, bana uzanarak kadına telefonu gösteriyor. "Bu yüzden şikayet etmelerine hakları var bence. Tatil günlerimi bununla harcadığıma inanamıyorum."

"Onu kaldır," diyor annem, telefonu ona geri iterek. "Kız kardeşim geliyor."

Jennifer teyze biraz stresli görünüyordu ama yine de bize doğru yürürken zorla gülümsedi. "Binmeye hazır mısınız?" diye sordu.

"Gitmeye hazırız," diye mırıldanır babam.

Onun yanına dirsek atıyorum. "Hazırız," diyorum, ona gülümseyerek. "Leah heyecanlı mı?"

Leah'ın sendeleyerek geldiğini görünce dönüp yüzünü buruşturur. Çantasını ve cüzdanını barda unutmuştur.

"Naber, parti severler?" diye bağırır, kollarını havaya kaldırarak.

Biraz ucuz olmasının yanı sıra, Leah çok dağınık bir sarhoş.

Babamın yanındaki sandalyeye çöküyor ve kolunu boynuna doladı. Babamın bir tahta gibi kaskatı kesildiğini görünce gülmekten kendimi alamadım.

"Geldiğin için çok mutluyum David Amca," diye babamın yanağına bir santim uzaklıkta mırıldanır.

Göğüsleri babamın koluna yapışır ve buradan bile nefesinden alkol kokusu alabiliyorum. Babamı hiç bu kadar rahatsız görmemiştim. Bu trajik ama aynı zamanda komik de.

"Hepimizin uçakta yan yana oturmasını sağladım," diyor, kelimeleri peltek peltek.

Babam, yaklaşan grubu izlerken gözleri fal taşı gibi açılır. Herkesin gözü, kapının yanındaki bekleme salonunu işgal eden damat ve arkadaşlarına çevrilmiştir. Hepsi gürültücü ve sarhoşlardır, babamın en kötü kabusudurlar.

"Bebeğim, çantanı unuttun," diyor Taint, çantasını sanki bir çöp parçasıymış gibi önündeki yere atıyor.

"Oh, lanet olsun," diyor ve sonunda babamı bırakıyor. Babam, onun gelmesinden bu yana ilk kez nefes alıyor. "Gelinliğim orada."

Şok içinde yıpranmış, kirli sırt çantasını izliyorum. Gelinliği orada mı? Hepsi buruşmuş halde mi?

Ama bahsettiğimiz kişi Leah. Plajda evlenecek, bu yüzden koridorda beyaz bir bikini giyebilir, hatta babamın kalp krizi geçirmesine neden olacak bir tanga bile giyebilir.

"Bebeğim," diyor Taint, yedi yaşındaki bir kızın yanındaki boş koltuğa otururken. Kızın annesi onu hızla uzaklaştırıyor. "Stank'ın yanına oturacağım."

"Hayatta olmaz," diyor Leah, birini tokatlayacakmış gibi görünüyor. "Bu bizim düşünümüz. *Benimle* oturacaksın."

Kavga etmeye başlarlar ve babamın her saniye daha da gergin ve rahatsız olduğunu hissedebiliyorum.

O sırada hoparlörden adımın anons edildiğini duyarım: *Maya Howard, lütfen 37 numaralı kapıdaki check-in masasına gelin.*

"Senin adın," diyor annem. "Seninle gelmemi ister misin?"

"Hallederim," derim, çantamı alıp bu saçmalık ortamdan uzaklaşıyorum.

"Merhaba," diyorum, masadaki uçuş görevlisine gülümseyerek. "Ben Maya Howard."

"Oh," diyor, biletimi ve pasaportumu kontrol ederken. "Koltuğunuzla ilgili bir sorun var."

"Tamam. Sorun nedir?"

"Sizden önce uçakta bulunan kişi koltuğunuzda kusmuş."

Midemi bulandırdı. İğrenç. Bu tatili biraz daha kötü hale getirmek için tam da ihtiyacım olan şey.

"Bu yüzden sizi birinci sınıfa yükselteceğiz."

Neşeleniyorum. "Oh?"

"Grubunuzla kalmak istemiyorsanız tabii?"

Omzumun üzerinden onlara bakıyorum. Leah bekleme salonunun ortasında, sanki bir sonraki Crow filminde başrol oynayacakmış gibi, ucuz maskarası yanaklarından akarken hıçkırarak ağlıyor. Taint ve arkadaşları başka bir ailenin anne ve babasıyla tartışıyor. Babam ise pencereden atlayıp pistten kaçmaya hazır gibi görünüyor.

"Hayır, birinci sınıf bileti alacağım," diyorum, başımı sallayarak.

Babama söylediğimde çok kıskanıyor. "Lütfen beni de yanına al," diye yalvarıyor.

Bu insanlar yüzünden uçağa biniş kaotik ve gürültülü geçiyor ve Leah sürekli ağlıyor. Onu teselli etmeliyim, sonuçta bu onun düğünü, ama o sarhoş ve saat çok erken ve ben de havamda değilim, bu yüzden hepsinin önce binmesine izin veriyorum.

Sonunda bulut gibi hissettiren devasa deri koltuğa oturup, hostes perdeyi kapatıp utanç verici ailemi dışarıda bırakınca, kendimi cennette hissediyorum.

Daha önce hiç birinci sınıfta seyahat etmemiştim. Kâr amacı gütmeyen bir kuruluşta çalışıyorum, bu yüzden hayatımda böyle abartılı lüksler olmaz. Çalıştığım kâr amacı gütmeyen kuruluş, düşük gelirli şehir merkezindeki çocukların yaz kampına gitmesi için para ödeyen bir hayır kurumu, bana ödediği cüzi maaşı bile zar zor karşılayabiliyor, bu yüzden bu konu söz konusu bile olamaz. Uçağın arkasındaki basit koltuk için dört yüz kırk dokuz doları zar zor toplayabildim.

"Sıcak havlu ister misiniz?" diye soran uçuş görevlisi, maşa ile bir tane uzattı.

"Evet, lütfen," diyerek havluyu alıp ellerimi ve yüzümü silerim.

Bu çok hoş. Pencere kenarında oturuyorum ve yanımdaki koltuk boş. İyi yemek ve içecekler alacağım ve uçuş boyunca Taint ve arkadaşlarının orangutanlar gibi bağırımlarını dinlemek zorunda kalmayacağım.

Rahat koltuğa gömölüp pencereden dışarı bakıyorum, herkes yerlerine yerleşirken yer ekibinin çalışmasını izliyorum. Herkes uçağa bindi, yani herhalde iki koltuk da bana kalacak. Kitabımı koltuğa koyduğumda, köşeyi dönen yakışıklı bir adam gözüme çarptı.

"Vay canına..."

Havayı değiştiren bir tür sessiz özgüvenle koridorda ilerliyor. Bunu iliklerimde hissediyorum. Nefesim boğazımda düğümleniyor, biraz eğilip koltukların arkasından bakıyorum.

Bu adamın *karizması* var. Otorite ve güç yayıyor. Kesinlikle birinci sınıfta. Burada çok rahat görünüyor. Bu adamı Taint ve arkadaşlarıyla birlikte arkada oturduğunu hayal edemiyorum. Babamdan bile daha fazla yerinden çıkmış görünecektir.

Uçuş görevlisi ona yardım etmek için aceleyle yanına koşar, göğsünü dışarı çıkararak ona parlak bir gülümseme ve şehvetli bakışlar atar.

"Yardımcı olabilir miyim, efendim?" diye soruyor, bana sıcak havlu uzattığında sahip olmadığı flörtöz bir ses tonuyla.

Onu abarttığı için suçlayamam. O çok seksi. Çılgınca seksi.

Gözlerimi ondan ayıramıyorum. Parlak mavi gözleri büyüleyici.

O çok uzun boylu, geniş omuzlu ve kaslı bir vücuda sahip — spor salonunda saatlerce vakit geçirmek yerine kaya tırmanışı veya sörf gibi fiziksel aktiviteler yaparak elde edilen türden bir vücut. Beyaz gömleği vücuduna tam oturuyor, kolları kalın ön kollarını ortaya çıkarmak için kıvrılmış, birkaç düğmesi açık bırakılarak göğsündeki güneşten bronzlaşmış teni ortaya çıkıyor. Pantolonu lacivert, özel dikim ama rahat, bin dolarlık kıyafetlerle rahat giyinebilen bir erkeğin giyeceği türden.

İş adamlarından bekleneceğinden biraz daha uzun, koyu sarı saçları var, ama ona çok yakışıyor. Saçlarında çok hafif gümüş rengi çizgiler var. O muhteşem mavi gözlerine bakarken, ellerimi o saçlara daldırmanın nasıl bir şey olacağını düşünüyorum.

Uçuş görevlisine biletini gösteriyor ve görevli beni işaret ediyor. beni işaret ediyor.

Keskin bir nefes alıp, koltuğun arkasına saklanarak eğildim.

Utançtan kızarak yanaklarım ısınır. *Bunu gördü mü?*

Ne yapıyorum ben?

Bir şey arıyormuş gibi davranarak çantamı karıştırırken, vücudumu saran gerginliği yatıştırmaya çalışıyorum.

Birkaç acı verici saniye sonra, koltuğun üzerine eğilerek benim sırama geliyor. Elim çantamın içinde dolaşırken gözlerimi çantamdan ayırmıyorum. Ona bakmaya çok utangacım.

Başının üzerindeki bölmeyi açıyor ve çantasını içine koymak için uzanıyor. Karnına gizlice bir bakış atıyorum ve yutkunuyorum. Beyaz gömleği biraz yukarı kalkıyor ve bronzlaşmış, çekici bir altı paketi ortaya çıkıyor. Aç gözlerim kemer tokasına, sonra da pantolonuna kayarken ağzım sulanıyor.

Bagaj bölmesinin kapağının kapandığını duyuyorum ve dikkatimi tekrar çantama veriyorum. Tanrım, bu kulaklıklar nerede?

AirPod'larımı alıp çantamdan çıkarıyorum, sanki bunca zamandır onları arıyormuşum ve bu yakışıklı adamın bakışlarından kaçmıyormuşum gibi.

"Bu senin kitabın mı?"

Tanrım, o ses... Derin ve kısık, tüylerimi diken diken ediyor.

"Evet, özür dilerim," diyerek kitabı alıp ona bakıyorum.

Gözlerimiz birbirine değiyor ve sanki göğsümde bir sarsıntı oluyor. O gözlerini kaçırmıyor. Orada duruyor ve sanki ilk kez özel bir şey görüyormuş gibi bakıyor.

Midemde düşük ve ağır bir şey kıpırdanıyor. Hava daha ince geliyor. Parmaklarım kol dayama yerine tutunacak bir şey arıyormuş gibi seğiriyor.

Yakından bakınca daha da çekici. Keskin çenesini bir iki günlük sakal gölgeliyor ve ağzı saf bir şehvet mükemmelliği.

Bu adamı havuz başında, üstsüz ve güneş ışığında parıldayan bir mayoyla hayal ediyorum. Bu adamın bizimle Sleazy Sins'te tatil yapması imkansız. Muhtemelen sadece zenginlerin bildiği, gözlerden uzak gizemli bir tatil köyünde kalıyordur. İndirimli rezervasyon sitelerinde *asla* görünmeyen türden bir yer.

Bana bakarken derin ve baştan çıkarıcı bir gülümsemeyle gülümsüyor. Aniden vücudum ısınır ve uçak pencerelerinin açılıp biraz hava alabilmeyi dilerim. Zengin bir kolonya gibi çok güzel kokuyor ve bu beni çok tahrik ediyor.

"Umarım rahatsız etmiyorumdur," diyor otururken, hakimiyet kurmaya alışkın dominant erkeklerin yaptığı gibi, kendinden emin bir hassasiyetle hareket ediyor.

"Hiç de değil," diyorum boğazımda bir düğümle, birdenbire yan yana oturmuş, dört saatlik bir uçak yolculuğuna çıkmak üzereyken. Birlikte.

Tüm uçuş boyunca bu adamın yanında olacağımı bilmek kalbimi hızla attırıyor. Nasıl yemek yiyebilirim, nasıl rahatlayabilirim, hatta nasıl nefes alabilirim? Taint ve onun aptal arkadaşlarıyla çevrili kusmuk koltuğunda daha rahat olabilirim.

Kemerini takıyor ve klik sesi çok kesin geliyor. Sanki kaçamamışım gibi. Kalbim çarparken önümdeki küçük televizyona bakıyorum. Müdahale ediyor...

O müdahale etmiyor.

Saldırıyor.

Oturma alanım, kalbim, ruhum, merkezi sinir sistemim.

O hepsinin kontrolünü ele geçiriyor.

Tanrı yardımcım olsun, ama sanırım bundan hoşlanıyorum.

İKİNCİ BÖLÜM

Adrian

Bu koltukta *kapana kısılmış* hissediyorum.

Klostrofobik değilim, uçmaktan da korkmuyorum. Sorun bu değil.

Yanımdaki kız. Onun güzel yüzüne bir kez daha uzun uzun bakmak istiyorum, ama yapamıyorum. Gözlerim önümdeki koltuğun üzerindeki televizyona bakmaya zorlanıyor, uçak pistine doğru ilerlerken güvenlik talimatları gösteriliyor.

Şu anda zamanı dondurmak için bir milyon dolar verirdim, böylece koltuğumu çevirip ona istediğim kadar bakabilirdim. Bal rengi kahverengi gözlerini ve kehribar rengi saçlarını sadece bir an görebildim, ama bu beni şaşırtmaya yetti. Beni derinden sarsmaya yetti.

Kolçakları sıkıca tutuyorum, kalbim göğsümde çarpıyor, bacaklarına bakarken, o siyah yoga pantolonuyla örtülmediklerinde nasıl göründüklerini merak ediyorum. Bu güzel kızın onları plajda sergileyeceği aklıma geliyor ve benim bile bilmediğim sahiplenici bir yanım öfkeyle kükrüyor. Onu kaçırıp kendime saklamak istiyor. Onu benim dışımda kimsenin görmesini istemiyorum.

Bütün günün lanetli olduğunu düşündüm. Özel uçağımda mekanik sorunlar çıktı, bu yüzden son dakikada ticari bir uçuş için bilet almak zorunda kaldım. Geriye sadece SkyExpress'te bir koltuk kalmıştı, gezegendeki en kötü havayolu şirketi, ama Aurelia'da rezervasyonumu yapabilmek için onu aldım. Home Alone filmindeki anne gibi havaalanında çılgınca koşmak zorunda kaldım ve kapılar kapanmadan zar zor yetiştim.

Tüm seyahati iptal etmeyi düşünüyordum, ama şimdi bunun kötü şans olmadığını biliyorum. Tamamen başka bir şeydi. O şey

Beni bu ana, bu kıza yönlendiren evren. Bu kader. Bir bakışta ona takıntılı oldum. Onun benim olduğunu biliyorum. Vücudumu saran bu ilkel sahiplenme duygusunu başka hiçbir şey açıklayamaz. Ona sahip olmalıyım.

"Kalkış için şampanya ister misiniz?" diye soruyor uçuş görevlisi, bize şampanya kadehleri uzatırken.

"Ben isterim," diyor yanımdaki melek, kadehi alırken. Elleri çok güzel. Onları hayranlıkla izlerken bir an için kendimden geçiyorum.

"Peki ya siz, efendim?"

"Evet, lütfen," diyorum ve ben de bir kadeh alıyorum.

"Uzun zamandır gördüğüm en güzel çiftsiniz," diyor, eğilip kadehlerimizi doldururken. "Balayında mısınız?"

Hayallerimin kızına dönüp, kızaran yanaklarını görünce gülümserim.

"Hayır," diyor utangaç bir şekilde. "Biz, şey... birbirimizi tanımıyoruz."

Henüz.

"Oh, özür dilerim," diyor, dökmeyi bitirirken. "Uzun bir uçuş. Ne olacağı belli olmaz."

Kaşlarını kaldırıp gülümser ve arkamızdaki yolculara geçer.

Uçak taksi yolunda yavaşlayıp dururken sinirlerim bir anda gerilmeye başladı.

"Şeref," diyorum, gülümseyerek kadehimi kaldırıp müstakbel eşime dönerek.

Gözlerimiz buluştuğunda, o bal rengi kahverengi gözler ruhumu ele geçirir.

Bu kız yakından bakınca çok güzel. Mükemmel.

"Şeref," diyor ve bardağını benimkine çarpıyor.

İkimiz de birer yudum alıyoruz ve o aniden başını çevirip burnunu buruşturuyor.

"Sen..."

Ona iyi olup olmadığını sormak üzereyim, ama o hızlı ateş gibi üç kez hapşırıyor — beni daha da derinden etkileyen sevimli hapşırıklar. Onlar benim takıntımı daha da artırıyor.

"Çok yaşa," diyorum, ona gülümseyerek bakarken.

Bana utangaa bakarken burnunu çekiyor, yanakları biraz daha kızarıyor. "Şampanyadaki kabarcıklar yüzünden. Beni hep hapşırtırlar."

O kadar sevimli ki. Şimdiden ona aşık oldum.

"Başka bir şey getirmemi ister misin?"

"Hayır, hayır," diyor, bardağına bakarak. "Burnumu tıkarsam hapşırmıyorum."

"Öyleyse neden yapmıyorsun?"

Burnunu tıkarırken iç çekiyor. "ünkü böyle görünüyor," diyor, sesi Kermit the Frog gibi. "ok şık değil, değil mi?"

"Yargılamayacağım," diyorum gülererek.

Pencereye doğru dönerek şampanyanın geri kalanını bitirir ve tekrar hapşırmamak için burnunu sıkıştırır.

"Yalnız mı seyahat ediyorsunuz?" diye soruyorum, sohbeti devam ettirmek için. Bu kadına benimle birlikte olması gerektiğini anlatmak için sadece birkaç saatim var. Bir saniye bile boşa harcayamam.

Eğer benim istediğim gibi olsaydı, bu uçağı Karayipler'e acil iniş yaptırırdım. Issız bir adaya yüzerek gider ve hayatımızın geri kalanını orada, sadece ikimiz yaşırdık.

"Aslında ailem orada," diyor iç çekerek, bizi uçağın arkasındaki kalabalıktan ayıran perdeyi işaret ediyor. "Kuzenim Leah evleniyor."

"Öyle mi?" diye soruyorum, düğüne nasıl davet edilebileceğini merak ederek.

"Şimdiden biraz felaket gibi," diyor. "Damat sarhoş, gelin ağlıyor ve tatil köyü cehennem gibi görünüyor."

"Hangi tatil köyüne gidiyorsunuz?" Aurelia diye cevap vermesini umuyorum, ama akı başında hiç kimse Aurelia'yı cehennem olarak tanımlamaz. Burası, dünyadaki en lüks sahil tatil köylerinden biridir. Nefes kesici bir yerdir.

Bunu söylerken utanmış görünüyor. "The Breezy Winds Resort & Casino."

Orayı duymuştum. Genellikle havaalanında gürültücü üniversite öğrencilerinin gittiği yer orasıdır. İndirimli bir tatil köyüdür. En düşük seviye tatil köyüdür, hostellerden biraz üstündür.

Kızın ait olduğu bir yer değil. Lüks içinde yaşamalı. Şımartılmalı. Bu dünyanın sunabileceği en iyisini hak ediyor.

"Nerede kalıyorsun?" diye sordu hemen, Breezy Winds ve oranın ne kadar korkunç olacağı konusundan konuyu saptırmaya çalışarak.

"Aurelia'da."

Şoktan ağız açık kalır, ama çabucak toparlanır.

"İsla Verdanza hakkında araştırma yaparken o yerle ilgili bir makale okudum," diyor. "Muhteşem bir yer. O yerin sadece milyarderler ve kraliyet ailesi için olduğunu sanıyordum."

Omuzlarımı silktiğimde gülüyor. "Ara sıra benim gibi serserileri de içeri alıyorlar."

Oda fiyatlarına bakılırsa bunun doğru olduğunu sanmıyorum. Ben Empire Suite'te kalıyorum ve gecelik fiyatı kırk bin dolar.

"Breezy hoşuna gitmezse, benimle kalabilirsin."

Deri çantama uzanıp ona bir kart uzattım. O da, üzerinde düşünüyormuş gibi, parlak fildişi rengi kartvizitimi parmaklarıyla çevirip durdu.

"Ne olur ne olmaz diye," diyorum rahat bir gülümsemeyle. "Kullanmazsan, kitap ayrıacı olarak kullanabilirsin."

Kartı kitabının arasına koyarken gülümser. "Teşekkürler."

Uçak tekrar hareket etmeye başlayıp piste hizalanırken kalbim küt küt atıyor.

Yıllardır ilk kez, nereye gittiğimi düşünmüyorum, sadece yanımda oturan kadını düşünüyorum.

O henüz bilmiyor, ama kader bizi bir araya getirdi. Bu, kaderin işidir.

Ve uçak İsla Verdanza'ya indiğinde, o resmen *benim* olacak.

"Ne iş yapıyorsun?" diye soruyor, rosto etini keserken.

Uçuşun yarısını geride bıraktık, öğle yemeğimizi yiyoruz ve zaman çok hızlı geçiyor. Bu beni strese sokuyor. Kokpite gidip pilotlara Isla Verdanza'ya uzun yoldan gitmeleri için bir milyon dolar teklif etmeyi düşünmeye devam ediyorum. Belki inişten önce Avustralya'nın etrafında birkaç tur dönebilirler.

Bütün bu süre boyunca sohbet ettik ve daha önce etkilenmemiştim ama şimdi etkileniyorum. Bu kız beni tamamen büyüledi ve baştan çıkardı. O, ihtiyacım olduğunu hiç bilmediğim her şey.

"Resmi olarak emekli oldum," diyorum ona, karidesli risotto'mu yerken.

"Emekli mi?" diyor, başını eğerek. "Ama sen daha kırk yaşındasın."

"Kırk iki," diyorum, umarım bu yaş onun için çok büyük değildir.

"Hala

ara sıra konuşma işleri yapıyorum, ama düzenli bir işim yok."

O, nabzımı hızlandıran yavaş ve meraklı bir gülümsemeye gülümsüyor. "Yani, sen de kimsenin anlamadığı bir şeyle servet kazanan gizemli erken emeklilerden misin?"

Yumuşak bir kahkaha atıyorum. "Öyle bir şey."

Çatalı havada asılı kalır. "Peki, neydi o zaman? Böyle bir bomba atıp bana söylemeden geçemezsin. Bitcoin milyoneri mi?"

Bitcoin'den elli milyondan fazla kazandım, ama bu sadece bir bonusdu. Ona dokunmadan önce imparatorluğumu çoktan kurmuştum.

"Teknoloji," diyorum diyorum, söyledim belirsiz belirsiz

"Yazılım şeyler. Heyecan verici bir şey değil."

"Yazılım mı?" Bilgisayar başında kambur durduğumu hayal etmeye çalışır gibi gözlerini kısıyor. "Teknoloji adamı gibi görünmüyorsun."

Kaşlarımı kaldırdım. "Öyle mi?"

"Sen daha çok..." Sesi kesildi, gözleri göğsüme kaydıkten sonra hızla başka yere çevirdi. "Teknoloji adamlarını işe alan ve kovulan adam gibi. Sorumlu olan. Patron."

Tanrım, onun ağzından çıkan bu sözler kulağıma çok hoş geliyor. Biraz daha yaklaşıyorum. "Neden böyle söylüyorsun?"

O, rosto etini çiğnerken omuzlarını silkiyor. "Sadece yaydığın bir his. Seni, lüks bir gökdelen ofisinde dolaşıp, istediğin her şeyi elde ederken görebiliyorum."

"İstediğim *her şeyi* mi?"

Ona bakarken kaşlarımı kaldırıyorum. Milyarlarımla bu gezegendeki her şeyi satın alabilirim, ama tek istediğim o. Evren bu konuda komiktir. Kendini dünyanın zirvesinde ve dokunulmaz sanırsın, sonra hayalindeki kız karşına çıkar ve aşk konusunda herkes kadar çaresiz ve savunmasız olduğunu fark edersin.

"Hemen hemen," diyor gülümseyerek. "Yanılıyor muyum?"

Gözlerim bir anlığına onun dolgun dudaklarına kayıyor, sonra tekrar onun muhteşem bal rengi kahverengi gözlerine bakmaya başlıyorum. "Belki de yanılmıyorum."

"Senin için çalışmak nasıl bir şey?" diye sorar, kafasını sanki hayal etmeye çalışır gibi eğerek. "Çok talepkar ve baskın mısın?"

Bu kız söylediklerinin farkında mı acaba? Talepkar... Dominant... Onunla yatak odasında yaşayacağım tüm şeyler...

"Senin çalışanın olarak çok uzun süre dayanabileceğimi sanmıyorum," diyor gülerek. "Bir hafta içinde kovulacağıma eminim."

"Oh, seni kovmazdım." Şarap kadehimi ona doğru eğiyorum, yutkunduğunda boğazının hareketini izliyorum. "Sadece seni motive etmek için yaratıcı yollar bulurdum."

Gülümsemesini saklamak için dudaklarını sıkıştırıyor, ama yine de dudaklarının köşeleri kıvrılıyor. "Bu şüpheli bir şekilde cinsel tacize benziyor, Bay Patron."

"Adrian," diye nazikçe düzeltiyorum. "Ve sadece sen durmamı söylersen cinsel taciz olur."

Yanakları yine kızardı ve gülümsememeye çalışarak tabağına baktı, etini çok dikkatli keserek aramızdaki gerginliği hissetmiyormuş gibi davrandı. Etrafımızdaki havanın bu gerginlikle yoğunlaştığına, uğulدادığına ve canlandığına yemin edebilirim.

"Belki sana özgeçmişimi göndermeliyim," diyor, bana flörtöz bir bakış atarak. "Görünüşe göre buraya çok uygunum."

"Dediğim gibi, emekli oldum. Ama seninle yapabileceğim daha iyi şeyler var."

Uçuş görevlisi geri dönüp şarabımızı doldururken bize anlamlı bir gülümseme atıyor. Bütün bu süre boyunca flört etmemizi izlemiş. Kız arkadaşım, bardağımın doldurulmasını izlerken bir yudum alıyor.

"Bana adını söylemeye hazır mısınız?" Uçuş görevlisi gittikten sonra hayalimdeki kıza soruyorum.

"Maya," diyor. "Maya Howard."

Gülümserim ve fısıldayarak söylerim, sadece dudaklarımda nasıl bir his olduğunu görmek isterim.

.

"Peki ne iş yapıyorsun Maya? Seni birinci sınıfa getiren nedir?"

"

Gülüyor. "Ücretsiz bir yükseltme. Kar amacı gütmeyen bir kuruluştaki çalışıyorum, bu yüzden bu benim için normalin dışında bir şey."

Ona bu konuyu sorduğumda, çocuklukları boyunca şehirden hiç çıkmamış olabilecek çocuklara ormanda yaz kampına gitme fırsatı veren anlamlı çalışması hakkında her şeyi anlatıyor. Çocuklar doğayı, gölleri, yürüyüşleri, kano yapmayı, yüzmeyi, kurbağa yakalamayı ve yıldızların altında ürkütücü hikayeler ve s'mores eşliğinde kamp ateşini deneyimliyorlar.

"Bunun kanseri tedavi etmediğini veya Somali'de açlık çeken çocukları kurtarmadığını biliyorum," diyor utangaç bir omuz silkmeye. "Ama ben bunu önemli buluyorum. Bu çocukların ilk kez gerçek bir ormanda yürürken yüzlerinin ışıldamasını görmek çok eğlenceli. Bu sihirli bir şey."

O sihirli bir kadın. Onu hayranlıkla izliyor ve onun gerçek olup olmadığını merak ediyorum. "Benim işim fon bulmak ve her şeyi ayarlamak," diyor. "Bu zor olabilir. İnsanlar genellikle beni başlarından savarlar, bağış yapmak için daha önemli şeyler olduğunu söylerler ve buna karşı çıkmak zor, ama çocuklara güzel bir çocukluk ve gezegen hakkında yeni bir bakış açısı kazandırmak da en az

.

"Yaptığınız şeyin harika olduğunu düşünüyorum," diyorum ona. "O çocuklar size sahip oldukları için şanslılar."

Hayır kurumunun adını not alıyorum ve uçak iner inmez muhasebecimi arayıp yüklü bir çek yazıp göndereceğim.

"Gerçekten kırk iki yaşında emekli mi oldunuz?" diye soruyor bir süre sonra, sesi yine neşeli. "Bu nasıl bir şey?"

"Sessiz," diyorum dürüstçe. "Yaklaşık iki saat öncesine kadar."

Çatalı durur. "Öyle mi? İki saat önce ne oldu?"

Gülümserim, bakışlarımı dudaklarında gezdiririm. "Yanımda oturdun yanıma oturdun."

Pencerenin üzerine yaslanarak başını sallıyor ve bana bakabilmek için vücudunu döndürdü. "Senin yanına oturarak kendimi neye bulaştırdım?"

Gülümserim ve aç gözlerimle koltuğuna dayadığı bacağını izlerim. Uçak bulutların üzerinde süzülürken etrafımızda uğultu duyulur.

"Uçaktaki en iyi koltuk," diyorum, sesim beklediğimden daha kaba çıkıyor. "Sadece henüz farkında değilsin."

"Oh, evet," diye fısıldadı.

Gözlerimiz buluşur ve ateşli bakışlarımız, tüm uçak alev alabilir diye endişeleneceğim kadar uzun süre devam eder.

Yaklaşık üç saat sonra, Maya lezzetli bir brownie'yi afiyetle yerken, ben de onun çiğnerkenki baştan çıkarıcı dudaklarına gözlerimi dikmişimdir ki, uçak hafif bir türbülansa girer.

"O da neydi?" diye sorar, parlak mavi gözleri etrafta dolaşır.

Uçak tekrar sallandığında kol dayanağını sıkıca tutar.

"Sadece biraz türbülans," diyorum ona yumuşak bir sesle. "Bu normal. Uçak bununla başa çıkabilir."

Umarım öyledir.

Onun bu ucuz havayolu şirketiyle uçmasından nefret ediyorum. Bu uçak kaç yaşında? Özel uçakla uçmalıyız. Benim yepyeni jetimde olmalıyız. Bundan sonra öyle olacak, garanti ederim.

Pilotlarıma her ne pahasına olursa olsun türbülانstan kaçınmalarını söyleyeceğim. Onun gözlerinde bir daha bu korku dolu bakışı görmek istemiyorum.

Kafasını çevirip pencereden kanadın hala yerinde olup olmadığını kontrol ettiğinde, "Sorun yok" diyorum. Elini tutup sıkıyorum. "Güvendesin. Bir şeyin yok."

Bana döner ve gözleri benimkilere bakarken yumuşar. Ona yaklaşır, sesimi alçak ve yatıştırıcı tutarım. "Ben buradayım Maya. Sana kötü bir şey olmasına izin vermeyeceğim."

"Söz veriyor musun?" diye sorar, sesi biraz titriyor.

"Söz veriyorum," diye fısıldayarak ona doğru eğildim. Gözlerim onun dudaklarına kaydı.

Onunki de benimkilere düşer.

Uçak, tıpkı bizim gibi titriyor ve dudaklarımız son mesafeyi kapatıyor. Onun yumuşak, baştan çıkarıcı dudaklarını dudaklarımda hissettiğimde inliyorum, hareket ediyor, kayıyor ve o kadar iyi hissettiriyor ki nefes alamıyorum.

Çenesini avuçlarım ve o dudaklarını aralar, o lezzetli ipeksi dili benimkine kayar. Tadı çikolata gibidir. Tadı cennettir.

Eli göğsümü bulur, parmakları gömleğime kıvrılır, öpücük yavaş ve açgözlü bir şekilde derinleşir. Vücudumdaki her sinir alevlenir. İnsanların muhtemelen bizi izlediğinin yarı farkındayım, ama motor arızası dışında hiçbir şey beni bu büyüdü dudaklardan uzaklaştıramaz.

Tanrım, bu kıza o kadar çok şey yapmak istiyorum ki. Onu yavaşça soymak istiyorum. Bacaklarını açıp tatlılığını tatmak istiyorum. Bana aşık olmasını istiyorum. Onu hiç düşünemediği kadar sert bir şekilde orgazm yaparken adımı haykırmasını istiyorum.

Sonunda ayrıldığımızda, sıcak nefesi karıncalanan dudaklarıma çarptı. O seksi kirpiklerinin altından bana baktı, biraz sersemlemiş, yanakları kızarmış, dili dudaklarından benim tadımı silerek. Hiç bu kadar seksi bir şey görmemiştim. Hiç böyle bir arzu duymamıştım. Hayır, arzu değil. *İhtiyaç*. Bu kıza oksijene ihtiyacım olduğu kadar ihtiyacım var.

Onsuz yaşayamam. Onsuz yaşamayacağım.

"Beni sakinleştirdiğin için teşekkür ederim," diye fısıldadı. Uçak artık düzgün ve dengeli uçuyor, ama ben biraz daha türbülans olmasını diliyorum. Belki bir fırtınaya girersek kucağıma oturur...

"Ne zaman istersen," diye fısıldıyorum, başparmağımla çenesini okşayarak. "İşe yaradı mı?"

"Türbülansı unutmamı sağladı," diyor, sevimli yanakları kızararak gülümsüyor. "Ama beni sakinleştirmede. Kalbim şimdi daha da hızlı atıyor."

Elini tutup göğsüme koyuyorum. O da kalbimin çarpışını hissedince gülümsüyor.

Uçuş görevlisi çöpçatanımız yanımızdan geçerken bize anlamlı bir gülümseme atıyor.

"Biliyordum," diye fısıldar kendi kendine. Ben de biliyordum. Onu gördüğüm anda.

Ama şimdi, neredeyse eminim. Bu kız *benim*.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Maya

"Bu inanılmaz," diyor babam, Taint ve arkadaşları otobüste bira dağıtırken. Havaalanı otoparkında bir adamdan birkaç kasa ılık bira almışlar ve tatil köyüne giderken hepsi sarhoş oluyorlar. Birkaç kişi sigara içiyor ve otobüsü dumanla dolduruyor.

Zaten kaos var. O kadar gürültülü ve sinir bozucu ki, dayanamıyorum.

Gözlerimi kapatıp kulaklarımı tıkıyorum, kendimi Adrian'ın yanındaki uçakta hissetmeye çalışıyorum. Elimi tuttuğunu, kulağıma her şeyin yoluna gireceğini söyleyen yatıştırıcı fısıltılarını hatırladığımda tüm vücudum titriyor. Onun öpücüğünü hatırladığımda titriyorum. Bu zengin, yakışıklı adamın beni sanki ağzımı sahiplenircesine öpmesi inanılmaz ve hiç beklemediğim bir şeydi.

Daha önce hiç öyle öpülmemiştim. Bu, geri dönüşü olmayan bir şey.

Her ayrıntıyı hatırlamaya çalışıyorum — karıncalanan parmak uçlarımda hissettiğim sert kaslı göğsünü, sanki değerli bir sanat eseriymişim gibi eliyle çenemi okşamasını, kızarmış tenimde hissettiğim sıcak nefesini... Hepsini hayal ediyorum ve neredeyse onunla birlikte oraya geri dönmüşüm gibi hissediyorum ki, omzumda sert bir sarsıntı hissediyorum ve bu beni yeni bulduğum mutluluktan koparıyor.

Şaşkınlıkla başımı kaldırıyorum. Taint, elinde ılık bir bira kutusu ile önümde duruyor ve bana uzatıyor.

"Sarhoş olmak ister misin?" diye soruyor.

"Hayır, teşekkürler," diyorum, zorla gülümsemeye çalışarak.

Kutuyu yanımda oturan babama uzatıyor. Babam sadece bir şeyler mırıldanıyor ve pencereye dönüyor.

"Bize daha çok kalır," diyor Taint ve şişeyi açıyor.

"Hey, bana da ver!" aptal arkadaşlarından biri önden bağıyor. Taint, açılmış olmasına rağmen birayı fırlatıyor ve bira, kendisiyle ikinci aptal arasındaki beş sıraya oturan herkesin üzerine yağmur gibi yağıyor.

Otobüsün tamamı bizim grubumuzdan olduğu için, hepsi dost ateşi. Annem önümüzde, kız kardeşi Jennifer'ın yanında oturuyor ve en kötüsünü o yiyor.

"Ciddi misin?" diye bağıır babam. "Az önce karımın üzerine bira döktün."

Taint sanki her şey büyük bir şaka gibi gülüyor. "Benim düğünüm, benim kurallarım."

Taint uzaklaşırken, babamın ağzı açık kalır ve daha fazla ılık bira dağıtır.

"Bu adam daha kötüsü olamaz," diyor babam, gözleri ateşle onu izlerken.

Sonra Taint, sıcak otobüste kocaman bir puro yakar ve babam başını sallar. "Hatalıydım."

Koltuğa gömülürüm ve etrafımdaki kaosu görmezden gelmeye çalışırım. Aklım, uçağın indiği havaalanına geri döner.

Adrian benimle birlikte Aurelia'ya gelmemi istedi. Neredeyse yalvardı. Bir an, beni omzuna atıp kaçıracağını sandım — sanırım bu seçenek hoşuma giderdi.

Ama sonra benim yaramaz grubum ortaya çıktı ve ben tekrar kaosa kapıldım. Babam uçaktaki hizmetten şikayet etti ve annem Leah'ın tualete kusmasından ve Jennifer'la birlikte temizlemek zorunda kalmasından dehşete düştü.

Gümrükten geçerken Adrian'ı kaybettim ve bir daha onu hiç görmedim. Belki durdurulmuştur? Her yerde onu aradım ama bulamadım. Hayatıma girdiği kadar çabuk çıktı.

Onu bir daha asla göremeyeceğimi bilmek tüm vücudumu uyuşturuyor ve ağırlaştırıyor. Henüz bununla başa çıkmaya hazır değilim.

Kitabımı açıp onun kartvizitini çıkarıyorum — ondan geriye kalan tek şey bu. Parlak siyah mürekkeple yazılmış adını okurken parmaklarımla kartın pürüzlü yüzeyini okşuyorum. Adrian Drake. Onun bir parçasına sahip olduğumu bilmek,

en azından onun gerçek olduğunu, sadece bir rüya olmadığını biliyorum.

Otobüs yola çıkarken koltuğuma yerleşip telefonumu çıkarıp biraz araştırma yapıyorum. Adrian'ı Google'da aratıyorum ve onunla ilgili tonlarca makale, röportaj ve önemli kişilerle çekilmiş fotoğrafları görünce içim aydınlanıyor. Vay canına. Her yerde. Ödül törenleri, büyük konferanslarda ana konuşmacı olarak yer alıyor, hatta Super Bowl'da özel locada çekilmiş bir fotoğrafı bile var.

En üstteki makaleye tıklıyorum ve başlığı okuduğumda nefesimi tutuyorum

başl

ıgı *Adrian Drake, dünyayı kasıp kavuran teknoloji milyarderi.*

oku Milyarder mi?

duğ Hiç şaşırmadım. Onun dahi düzeyinde zeki olduğunu

umd anlayabiliyordum.

a

nefe

simi

tutu

yoru

m.

O karanlık gözlerin arkasında bir şey vardı. Yetenekli bir zeka. Tamamen benzersiz bir dünya algılama şekli.

Birkaç şey daha araştırıyorum. Esas olarak, *Adrian Drake'in eşi ve Adrian Drake'in kız arkadaşı.*

Hiçbir şey çıkmadı. Artık, evinde Gucci giysileri giymiş seksi bir manken kız arkadaşının onu beklediğini bilmediğim için rahat bir nefes aldım.

Ama bu gerçekten önemli mi? Bir milyarderle çıkmaya başlamayacağım hayatım *bu* haldeyken.

"İçin, pislikler!" Leah, otobüsün ön koltuğunda ayağa kalkıp bir birayı dikerken bağıırıyor. "Evleniyorum!"

"Migrenim tuttu," diyor babam ve ben gülerek burnumdan soluyorum.

Biz ve geline sataşan ve oturmasını söyleyen otobüs şoförü dışında herkes alkışlıyor. Leah onu görmezden geliyor ve şoför gereğinden fazla keskin bir viraj aldığında patates çuvalı gibi koridora düşüyor.

Tatil köyüne vardığımızda daha da büyük bir kaosla karşılaşıyoruz. Resepsiyonda sadece iki çalışan varken, huysuz turistlerden oluşan asi bir kalabalık check-in yapmaya çalışıyor. Grubumuz da bu kargaşaya katkıda bulunuyor.

"Gelin geliyor," diye bağıırıyor Leah, ayakları titreyerek itip kakarak öne doğru ilerliyor.

Sırada bekleyen bazı kişiler buna itiraz eder ve Leah ile tartışmaya başlarlar, birbirlerine laf atarlar. Taint, işler şiddetli bir hal almaya başlayınca Leah'ı geri çekmeye çalışır, bu da Leah'ı gerçekten kızdırır ve gelin ile damat herkesin önünde bağırışmaya başlarlar.

Her şey tam bir felaket. Oda kartlarımızı almak bir buçuk saatten fazla sürüyor ve bu süre zarfında herkes açlıktan ölmek üzere ve kötü bir ruh hali içinde.

Babam bellboy'u nerede bulabileceğimizi soruyor ama tabii ki yok. Çantalarımızı odamıza taşıyoruz, yolumuzun üzerinde devasa bir havuz var.

Müzik kulakları sağır edecek kadar yüksek ve DJ mikrofonuna anlaşılmaz şeyler bağırıp duruyor, bu da durumu daha da kötüleştiriyor. Tüm sandalyeler dolu ve beton zeminin her santimetrekaresi ıslak havlularla kaplı. Her yerde boş bardak yığınları var ve bitkilerin ve çiçekliklerin içine sigara izmaritleri atılmış. Havuzun içine bakıyorum ve suda yüzen bir yara bandı görünce iğreniyorum.

Korkunç. Düşündüğümüzden daha kötü.

"Sanırım 449 doların karşılığı bu," diyor babam, gitmeye hazır gibi görünüyor.

Jennifer teyzeyle aynı odayı paylaşıyorum ve bu durum tahmin edebileceğiniz kadar hayal kırıcı. Manzaram tuğla duvar ve yatak kaya gibi sert, lekeli çarşaf lar ise zımpara kağıdı gibi. Eşyalarımı açmak ve buradaki hiçbir şeye dokundurmak istemiyorum, bu yüzden hepsini valizimde bırakıp koridorda ailemle buluşuyorum, böylece açık büfeden bir şeyler yiyebiliriz.

Sonunda gürültülü ve kaotik büfede bir yer buluyoruz. Yanımızdaki aile ıslak mayolarını giymiş. Anne, üstü açık bir G-string bikini giyiyor.

Yiyecekler de tehlikeli görünüyor. İstedığınız her şeyi bulabilirsiniz: salmonella, norovirüs, ebola. Bir sonraki salgın salgınının buradan çıkması beni hiç şaşırtmaz.

Biraz ekmek ve birkaç kutu mısır gevreği alıyoruz — başka hiçbir şeye dokunmaya cesaret edemiyoruz — ve oturuyoruz. Babam çok öfkeli.

"Bütün bunları çekiyoruz ve onlar üç ay sonra boşanacaklar," diyor, akşam yemeği ekmeğini sanki siyanürden yapılmış gibi parçalarken.

"Belki evlilik ikisini de düzeltir," diyor annem umutlu bir ses tonuyla.

İkimiz de ona taş gibi yüzlerle bakıyoruz ve o iç geçiriyor. "Evet, bu aptalcaydı."

Neredeyse bitirdiğimizde Jennifer teyze koşarak gelir.

"Ne oldu?" diye sorar annem, kız kardeşinin solgun yüzünü görünce.

"Düğün iptal oldu," diyor Jennifer teyze.

"Tanrıya şükür," diyor babam çok yüksek sesle. "Yani, oh hayır, ne oldu?"

"Leah patladı. Şu anda taksiyle havaalanına dönüyor." Babam bugün ilk kez gülümser. "Yani, gidebilir miyiz?"

"Sanırım," der Jennifer teyze, dirseğini tutarak.

Annem kalkıp onu teselli ederken, babam da gülümseyerek ayağa kalkar.

"Havayolunu arayıp buradan kalkan ilk uçağa bilet alacağım."

Cebimden Adrian'ın kartvizitini çıkarır ve düşünürken parmaklarımın arasında gezdiririm. "Ben burada kalacağım baba."

Yüzü düşer. "Delirdin mi? Gıda zehirlenmesi yaşarsın. *Öldürülürsün. Burada kalmak mı istiyorsun?*"

"*Burada değil,*" derim, derin bir nefes alarak. "Uçakta biriyle tanıştım.

Beni Aurelia'da bir hafta onunla kalmaya davet etti."

Babam şimdi daha da kararsız görünüyor, ama ben kararlıyım. Kalacağım.

İlk yaptığım şey Adrian'a mesaj atmak.

Düğün iptal edildi.

Üç noktalı balonun belirttiğini gördüğümde, vücudumda enerji verici bir adrenalin dalgası hissediyorum.

Bu kadar çabuk mu?

Aslında düşündüğümüzden daha uzun sürdü lol

Gel benimle kal.

Daha yeni tanıştık...

Bilmem gereken her şeyi biliyorum. Benimle kal.

Oraya nasıl gideceğim ki?

Seni almaya bir araba göndereceğim. 10 dakika içinde orada olacak.

Emin misin?

Hiç olmadığım kadar eminim.

Bunu gerçekten yapabilir miyim? Yeni tanıştığım gizemli bir adamla bir hafta geçirebilir miyim?

Belki de burada kalıp onunla akşam yemeğinde falan buluşmalıyım...

Çocukları çıplak elleriyle yemek alırken, açık saçık giyinmiş anneyi büfe kuyruğunda görüyorum. Çıplak kışını maşa ile kaşıyor ve kararımı veriyorum.

Tamam. Geleceğim.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Maya

Şehir arabası, altın harflerle oyulmuş beyaz taş kemerin altında sessizce duruyor: *The Aurelia*.

Nefesim kesildi.

Her şey çok güzel. Daha önce böyle bir yer görmemiştim, filmlerde bile. Burası lüksün doruk noktası.

Şoför kapımı açar ve ben gülümseyen yüzüme altın sarısı güneş ışığı vururken arabadan inerim. Palmiye ağaçları başımın üzerinde sallanıyor. Süslü çeşmeler güneşte parıltıyor. Her şey tertemiz. Altın kakmalı krem rengi mermer merdivenler yemek yiyebileceğiniz kadar temiz ve etrafta terli, huysuz kalabalıklar yok. Tek gördüğüm, tek bir kırıksıklık bile olmayan kusursuz üniformalar giymiş, bakımlı ve gülümseyen çalışanlar.

Ve burası çok güzel kokuyor. Hava tuz ve para kokuyor — taze, temiz ve pahalı.

Beyaz keten giysili bir adam merdivenlerden aşağı koşarak geliyor ve sıcak bir gülümsemeyle beni selamlıyor. "The Aurelia'ya hoş geldiniz, Bayan Howard."

Aman Tanrım. *Adımı biliyorlar.*

Sandaletlerim mermer yürüyüş yoluna değdiği anda, daha fazla görevli beliriyor. Model olarak ek iş yapabilecek gibi görünen bir bellboy valizimi alıp ortadan kayboluyor.

"Şey, ben..." diye mırıldanıyorum, onun gidişini izlerken kekeliyorum. Son çare olarak biri çantanızı alsa, onu bir daha asla göremezsiniz.

"Odanızda olacak, Bayan Howard," diyor görevli. "Lütfen tüm dertlerinizi kapıda bırakın. Her ihtiyacınızı karşılayacağız."

"Oh," derim, yanımda başka biri belirip bana uzun bir meyveli içecek uzattığında. Aman Tanrım, *çok lezzetli*. Limon, nane ve hafif bir hindistan cevizi tadı. Belki de şimdiye kadar tattığım en lezzetli şey.

Başka bir gülümseyen bayan gelir ve boynuma çiçekten bir kolye takar. Gerçek çiçeklerden yapılmış ve inanılmaz kokuyorlar. Yaprakları cildime dokunuyor, narin ve serin, o kadar baş döndürücü bir koku yayıyorlar ki gülümsemekten kendimi alamıyorum.

Başka bir kız bana güzel bir deniz kabuğundan yapılmış bir bilezik takıyor. "Odanızın anahtar kartı," diyor.

"Oh," diyorum, bunu saklayabilir miyim diye merak ederek. Lüks bir kuyumcуда satılacak bir şeye benziyor.

"Benim adım Jericho," diye selamlayan adam diyor. "The Aurelia'nın müdürüyüm ve benim işim, hayır, görevim, istediğiniz her şeyi size sağlamak."

Şu anda istediğim şey, sıcak bir duş almak ve tüm bunları mümkün kılan gizemli adamı görmek.

"İzninizle," diyor Jericho, dönüp beni açık avucuyla otele doğru yönlendirerek, "size ve Bay Drake'in odasını göstereyim."

Sürücüye bahşış vermek için çantamı beceriksizce karıştırıyorum. Ona beş dolar uzattığımda, kibarca elini sallayarak geri çekiliyor. "Bay Drake zaten halletti," diyor.

"Oh, tamam," diyorum, biraz titreyerek ve dengesiz bir şekilde onu çantama geri koyup mermer merdivenleri çıkarken. Bu düzeyde bir hizmete alışkın değilim. Ya da lükse. Her şey çok güzel.

Merdivenlerin tepesine vardığımızda, lobi önümde abartılı bir rüya gibi açılıyor: beyaz sütunlar, yüksek tavanlar, her köşeden taşan yemyeşil bitkiler. Ötesinde ise göz kamaştırıcı turkuaz okyanus tüm ihtişamıyla uzanıyor. Neredeyse gerçek gibi görünmüyor.

Ve o kumsal. Aman Tanrım. *Toz* gibi beyaz kum. Elini içine sokmak, elini un torbasına sokmak gibi bir his olmalı.

En şaşırtıcı kısmı ise kalabalık olmaması. Sıra sıra dizilmiş plaj sandalyeleri yok. Etrafta koşuşturan, yüzünüze kum atan, gözetimsiz çocuklar yok. Kimse berbat hoparlörlerinden yüksek sesle müzik çalmıyor. Mikrofonla bağırان DJ yok.

Sadece plaj... kum... ılık bir esinti... dalgaların yavaşça kıyıya vurması... ve palmiye ağaçları...

Tam bir huzur...

Plaj sandalyeleri birbirinden oldukça uzak, böylece her grup maksimum mahremiyete sahip. Bu *çok* güzel olacak.

Vücudumdaki farkı şimdiden hissedebiliyorum. Kalp atışlarım yavaşladı. Düzenli ve sakin, stresim hafif esintiyle uçup gidiyor.

Gülümseyen personelin yanından geçerken Jericho, "The Empire Suite'te kalacaksınız" diye açıklıyor. "Bu, en lüks odamız. Dünyada bundan daha güzel bir süit bulmanız çok zor. Bunun için mükemmel itibarımı ortaya koyarım."

Odamıza giderken bana tesisi gezdiriyor. Üç restoran var ve her biri bir öncekinden daha muhteşem.

"*Bir şeye* ihtiyacınız olursa," diyor Jericho ve bana bir kartvizit uzatıyor. "Gündüz veya gece, ben cevap veririm."

"Siz uyumuyor musunuz?" diye gülerek soruyorum.

O, benim eğlenceme katılmadan başını sallıyor. "Konuklarımızdan birinin bir eksiği olursa kendi düşünümü bile kaçıırım."

Konuklarına olan bağlılığı gelecekteki karısından önce geliyorsa, onun hiç evlenemeyeceğini düşünüyorum, ama bunu ona söylemiyorum.

Başımı spaya daldırıp, Jericho'nun beni titremeye boğan bir şey söylediğinde bunun ne kadar güzel olduğuna hayret ediyorum.

"Oh, işte Bay Drake geldi."

Başımı geri çekiyorum ve onu koridorda, bir panterin zarafeti ve ölümcül gücüyle yürürken görünce nefesim kesiliyor.

Vay canına. Ne adam ama.

İşte bu. Adrian'ın ait olduğu yer burası. Doğal ortamında bir milyarder.

O bana doğru yürürken, gözlerim onun çarpıcı görüntüsüne doyamadan bakıyor. Keten pantolon, sade beyaz tişört, parmak arası terlik ve kafasında mavi güneş gözlüğü var.

Burası cennet...

"Aurelia'ya hoş geldiniz," diyor, parlak mavi gözleri beni heyecanlandırıyor. "Burada olduğunuz için çok mutluyum."

Elini kalçama koyup yanağımı öptüğünde nefesim kesiliyor. Çok güzel kokuyor. Lavanta ve sandal ağacı gibi. Sadece vücuduna yaslanmak, yanağımı o yumuşak gömleğe koymak ve kokusunu içime çekmek istiyorum.

"Bundan sonrasını ben hallederim, Jericho," diye yöneticiye söyler.

"Peki," der Jericho, bana son bir kez gülümser. "İyi konaklamalar, Bayan Howard. Aurelia'da sizi ağırlamak bizim için bir zevk."

"Teşekkürler, Jericho," diye fısıldarım, o ayrılırken.

Yalnız kaldığımızda hava elektriklenir. Bu yakışıklı adama bakıp bunun gerçekten olup olmadığını merak ediyorum. Gerçekten bir yabancıyla bir hafta mı geçireceğim?

Ama sonra bana o sıcak gülümsemesini gösterir ve anında rahatlarım.

O bir yabancı değil. Uçakta Adrian'ı yeterince tanıyarak, bu haftanın asla unutamayacağım bir hafta olacağını anladım.

"Yani, düşün yok mu?"

Kafamı sallayıp gülüyorum, kaotik ailemden biraz utanarak. "Düşün yok. Meğer gerçek aşk, birkaç ılık bira ve uzun bir uçak yolculuğuna dayanamıyormuş."

"Hayal kırıklığına uğradığımı söyleyemem," diyor, her zaman beynimi kısa devre yapan o yavaş, kendinden emin gülümsemesiyle. "Maalesef, dünyada mini Taints'ler koşturmamaya, ama bu, seni bir hafta boyunca elde edebileceğim anlamına geliyorsa, bu takası kabul ederim."

"Dilediğinize dikkat edin, Bay Drake," diyorum flörtöz bir tonla. "Beni bir hafta boyunca idare edebileceğinizden emin misiniz?"

"Artık hiçbir şeyden emin değilim," diyor, parlak mavi gözleriyle bana hayranlıkla bakarak, "ama bunu öğrenmek için sabırsızlanıyorum."

Elimi tutuyor ve koridorda yürümeye başlıyoruz. Parıldayan mermerlere, okyanus manzarasına, mükemmelliğin sessiz uğultusuna göz gezdiriyorum. Eğer bu cennette mutlu olamazsak, başka hiçbir yerde mutlu olamayız.

Havuzlardan birinin yanından geçiyoruz ve insanlığın bu kadar muhteşem bir şeyi nasıl inşa edebildiğine hayretle bakıyorum. Kristal berraklığındaki (ve yara bandı içermeyen!) su çok davetkar görünüyor. Giysilerimle içine girip, serin suyun yüzümdeki teri ve kiri yıkamasını hissetmek istiyorum.

"Bu, Breezy Winds'deki havuzdan biraz daha iyi," diyorum gülerek.

"O kadar mı kötüydü?"

Bu iç karartıcı manzarayı hatırlayarak uzun ve derin bir nefes veriyorum. "O kadar kötü mü?" diyorum titreyerek. Yürümeye devam ederken ona her şeyi anlatıyorum. Gülüşleri bile seksi. Beni başım dönüyor ve titriyor.

"Merak etme," diyor, muhteşem bir koi havuzuna bakan, iç içe geçmiş figürlerden oluşan muhteşem bir soyut heykelin önünden geçerken. "Süitemizde kendi havuzumuz var."

Durup şok içinde ona bakıyorum. "Kendi havuzumuz mu var?" "İki tane," diyor gülümseyerek. "Ve bir jakuzi."

"Aman Tanrım," diyorum, şansıma inanamıyorum. "Burası cennet mi?"

Yavaşça bana doğru yürüdü, eliyle çenemi kavradı ve eğildi. "Maya," diye fısıldadı, sıcak nane kokulu nefesi dudaklarımı gıdıklarken, "seninle birlikte olduğum her yer cennet."

O beni öperken iniliyorum, ciğerlerimdeki havayı yavaşça ve derinlemesine alıyor, ben nerede bitiyorum, o nerede başlıyor ayırt edemiyorum. Sonunda uzaklaştığında, asla doyamayacağı bir şeyin tadını çıkarır gibi, düşük bir iniltiyle dudaklarını yalıyor.

"Gel," diyor, elimi sıkarak. "Sana göstermek için sabırsızlanıyorum."

Empire Suite, mutlak mahremiyet için otelin kenarında gizlenmiş durumda. Otel odasından çok ayrı bir villa gibi, ışık vurduğunda parıltıya kaplı karmaşık altın dalgalarla mükemmel bir şekilde oyulmuş masif ahşap çift kapılı.

"Hazır mısın?" Adrian, kabuk bileziğini tuşa bastırıp kapıyı açarken sırtını döner.

Ne bekleyeceğimi bilmediğim için başımı sallıyorum. "O kapının arkasında ne olduğunu bilmediğim için hazırlıklı olduğumu sanmıyorum."

"Hazır ol ya da olma," der ve ağır kapıyı açar. "Buradasın."

İçeri girer girmez birden dururum. Ağzım açık kalır. Çantam omzumdan kayar ve parlak mermer zemine gürültüyle düşer.

"Bu bir oda değil," diyorum yavaşça. "Bu bütün bir posta kodu."

Adrian arkamda kıkırdıyor, her şeyi sindirmemi izlerken açıkça eğleniyor.

Her yer mermerle kaplı — sıcak, kremi ve mükemmel bir şekilde cilalanmış. Sadece oturma odası bile benim tüm dairemden daha büyük. Okyanusa açılan cam duvara bakan, hiç oturulmamış gibi görünen devasa, kavisli bir kanepeler var. Buradan beyaz kumlu plaja yavaşça vuran dalgaları görebiliyorum.

"O..." Veranda kapılarını işaret ediyorum. "O bizim havuzumuz mu?"

"O küçük olan," diyor, şok olmuş yüzümü izlerken sırtarak.

"Bu *küçük* olan mı?!"

Hala şok halindeyken terasa çıkıyorum. Okyanusla birleşmiş gibi görünen bir sonsuzluk havuzu var ve yan tarafta, ana yatak odasının terasından başlayıp villanın etrafında dolanan ve gözden kaybolan daha büyük bir havuz var. Etrafımızda masmavi gökyüzüne uzanan muhteşem palmiye ağaçları ve devasa bir pergola altında büyük bir jakuzi var. Hemen kendimi Adrian'la birlikte, böyle özel bir yerde yapabileceğiniz her türlü şeyi yaparken hayal ediyorum.

"Orası bizim plajımız," diyor ve iki kayalık alanın arasına sıkışmış uzun, tenha beyaz kumlu sahili işaret ediyor. "Özel bir yer. Ana plajdan bile görünmüyor. Bizden başka kimse oraya ayak basmıyor."

Ne söyleyeceğimi bilemeden boğazımı yutuyorum. Her şey çok... beklenmedik. Sadece muhteşem oda ve otel değil, o da öyle. Adrian. Onunla güçlü ve yoğun bir bağ hissediyorum ve her şey bir anda üstüme çöküyor.

Ona dönüyorum, gözlerim biraz yaşlı. "Sanırım ağlayacağım."

Gözlerinde o sıcak, sahiplenici bakışla gülümsüyor. "Ana yatak odasını görene kadar bekle. Yerde ağlayacaksın."

Gülüyorum, yarısı şaka yaptığını düşündüğüm için, yarısı da şaka yapmadığından emin olmadığım için.

Elimi tuttu ve beni süite geri götürdü, kısa bir koridordan dizili yumuşak yumuşak ve ve sanat ile bir

bir müzede olması gereken sanat eserleri. Her şeyi içime çekmeye çalışıyorum, ama görülecek ve deneyimlenecek o kadar çok şey var ki. Hatta hava bile gerçek dışı. Vanilya ve tuz kokuyor, sanki okyanus havası en güzel parfümüyle süslenmiş ve kalıcı olarak buraya yerleşmiş gibi.

Adrian haklıydı. Yatak odası beni gerçekten ağlatıyor.

Yatak devasa, açık kapılardan gelen hafif esintiyle dalgalanan tül bir kanopi var. Yatağın ötesindeki manzara tamamen mavi: havuz, deniz, gökyüzü, hepsi bir araya gelip buradan hiç ayrılmamak için uzun bir davet sunuyor.

Tek bir kelime aklıma geliyor. "*Vay canına.*"

Adrian odaya girip yatağa oturuyor, ben manzarayı izlerken o aç gözlerle bana bakıyor. Köşede valizimi görüyorum ve bu odayı onunla paylaşacak mıyım diye merak ediyorum. Yolda birkaç yatak odası daha gördüm, ama burada tam olarak ne oluyor?

O ne bekliyor?

Aslında daha önce hiç... bir erkekle birlikte *olmadım*. Yirmi dört yaşındayım, ama hiç olmadı.

Hiç doğru gelmedi.

Benden bir yaş büyük kuzenim Leah'ın, birbiri ardına ahlaksız erkek arkadaşlarının kucağına atladığını gördüm ve bunun istemediğimi hemen anladım. Romantizm, tutku, arzu ve şehvet hissetmek istiyordum. Beni ayaklarımdan kaldıracak ve bunu *hak edecek* birini istiyordum.

Sanırım istediğim şey... *buydu*?

Neye bulaştığımı fark edince sinirlerim bozulmaya başladı. Milyarderler genç kadınları bir hafta boyunca şarap ve yemekle ağırlayıp karşılığında hiçbir şey beklemezler.

Bu adam hakkında sürekli müstehcen düşüncelerim var, ama daha fazlasını istiyor muyum?

Ona her şeyimi vermeye hazır mıyım?

"Uyku düzeni nasıl olacak?" diye gergin bir şekilde soruyorum. Alt dudağımı ısırarak geri adım atıyorum.

Yavaşça ayağa kalkıyor, o büyüleyici mavi gözleri, isterse beni hipnotize edebilecekmiş gibi görünüyor. "Bunu sonra hallederiz," diyor sert ve boğuk bir sesle. "Nerede istersen orada uyuyabilirsin. Baskı yok."

"Teşekkür ederim," diyorum yumuşak bir sesle, ellerimi birleştirerek.

"Sen mayonu giy, ben havuza içecekler getirteyim, sonra da o plajı gezebiliriz."

"Harika olur," derim, muhteşem manzaraya bakarak.

Adrian valizimi alır ve benim için yatağın üzerine koyar. ıkmadan önce bana son bir kez yıkıcı derecede seksi bir bakış atar ve kapıyı kapatır.

Kapıyı kapatıp ağır valizimi kaldırarak benim yapmam gerekmesin diye, tam bir beyefendi.

Anında kendimi daha iyi ve daha rahat hissediyorum. İstedığım yatağı seçebileceğimi söyledi, ama onunla birlikte bu arşafkların arasına girip, beni saran sıcak ve sahiplenici kollarını hissetmeyi düşünmeden edemiyorum. Onun ağırlığının beni yatağa bastırmasını, teninin benim tenimde kaymasını, ağzının her yerimde olmasını düşünüyorum... Orada aşağısı ısınır ve arzulu olurum, bu yüzden gözlerimi sıkıca kapatır ve başımı belaya sokmadan önce bu kirli düşünceleri kafamdan atmaya çalışırım.

"Yeter artık," diye fısıldayarak valizimi açıp mayolarımı çıkardım.

Muhafazakar olanı mı, orta boy olanı mı, yoksa dar olanı mı seçmeliyim?

Bu tartışmaya bile gerek yok.

Dar olanı alıp giydim.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Adrian

Maya'nın minik beyaz bikinisiyle odadan çıkarken gördüğümde kalbim deli gibi atmaya başladı. Beline şeffaf bir pareo sarmış ve o nefis kalçaları kalbimin çarpmasına neden oluyor. Kusursuz cildi, az önce sürdüğü güneş kremiyle parıldıyor.

"*Tanrım,*" diye fısıldıyorum, elimi sakallı çenemin üzerinde gezdirirken. "İşte *bu manzara ne güzel.*"

"Manzara arkanda," diyor sırıtarak. O sevimli yanakları kızarıyor, ama yanımdan geçip kapıya doğru yürürken kalçalarını daha fazla sallıyor.

"Geliyor musun?" diye soruyor, kaşını kaldırarak.

Gülümserim ve tek bir hareketle gömleğimi çıkarır, bir sandalyenin üzerine atarım. "Kesinlikle."

Gözleri biraz büyür ve nefesini tutar, güzel bal rengi kahverengi gözleri omuzlarım, göğsüm ve karnım üzerinde dolaşır.

"Plajımızın üstsüz plaj olduğunu söylemiş miydim?"

Cam kapıyı açarken omzunun üzerinden bana keskin bir bakış atıyor. "Dün doğmuş gibi mi görünüyorum, Bay Drake?"

Omuzlarımı silkiyorum ve ona sırıtıyorum. "Denediği için bir erkeği suçlayamazsınız. Ne zaman doğdunuz?"

Ondan daha yaşlı olduğumu biliyorum, ama yaş sadece bir rakamdır. İki insanın birbirine karşı hissettikleri söz konusu olduğunda yaşın önemi yoktur.

"Yirmi dört yaşındayım," diyor, dışarı çıkıp sahile doğru yürürken. Yolda havuza ayak parmağını daldırıyor. "Bu senin için çok

genç mi? Yoksa çok mu yaşlı?"

Onun flörtöz sırtışını görmezden geliyorum. "Bence tam uygun. Ben senin için çok mu yaşlıyım? Ben..."

"Kırk iki," diyor. "Seni Google'da aradım."

"Başka ne buldun?"

"Çok şey."

Plaja vardık ve düz olmayan kumda sallanan göğüslerine bakmaktan kendimi alıkoymak zorunda kaldım. Bu kadına hayranlıkla bakmamak için tüm dikkatimi toplamam gerekiyordu.

"Senin önemli bir kişi olduğunu öğrendim," diyor, suya doğru yürürken güneşten gözlerini koruyarak. "Milyarder gibi önemli bir kişi."

Gülümsüyorum. "İnternette okuduğun her şeye inanma. Yarısı uydurma."

Gözlerini kısıyor. "Yani, devlet düzeyinde şifrelemeyi sen icat etmedin mi?"

"Ah." Ufka bakıyorum. "O kısma geldin."

Beni dirseğiyle dürttü. "Gözden kaçması zor. Makale seni gizemli, eşsiz bir teknoloji dehası gibi göstermiş. Gazeteci nasıl ifade etmişti? Tony Stark, Steve Jobs ve biraz da Brad Pitt karışımı."

"George Clooney'di."

"Doğru," diyor, parmaklarını şıklatarak. "George Clooney. Peki, devlet düzeyinde şifreleme ne anlama geliyor?"

Ona ne kadarını anlatmalıyım acaba? Bazen çok teknik detaylara giriyorum ve ben konuşurken insanların gözleri donuklaşıyor. Onun zeki ve akıllı olduğunu anlayabiliyorum, bu yüzden ona orta düzeyde bir açıklama yapıyorum.

"Bu, hükümetin iletişim hatlarının güvenliğini sağlayan bir yazılım geliştirdiğim anlamına geliyor. Böylece, dünyanın geri kalanı onları dinlemeden çevrimiçi olarak konuşabilirler."

"Vay canına," diye fısıldıyor, gözleri alnıma kayıyor. "Beynin oldukça büyük olmalı. Etkilendim."

"Orada sadece kod satırları var," diyorum gülümseyerek ve omuz silkerek. Ama tüm bunlar, yeni takıntımın yerini almak için hızla kenara itiliyor. Bu kızı aklımdan çıkaramıyorum.

Bana kendilerini atan pek çok kadın oldu, her türden, her yerden, ama hiçbirisi Maya gibi içimde bir şeyleri ateşlemedi. Onun içindeki sıcaklığı görebiliyorum. Mizahını. Sadakatini. Onunla evlendiğimi görebiliyorum. Ona alacağım yüzüğü şimdiden hayal ediyorum.

"Çok mütevazısın," diyor ve durup bir deniz kabuğu alıyor. Parmaklarında çevirip, benim ona baktığım gibi ona bakıyor. "Başardıkların bence inanılmaz. Ama şunu bilmeni istiyorum..."

"Ne?" diye alçak sesle soruyorum, aklındakileri söylemesi için onu teşvik etmeye çalışarak.

Deniz kabuğundan başını kaldırıp iç çekerek bana o yıkıcı bakışını yöneltiyor. Bu bakış beni derinden sarsıyor ve beni ele geçiriyor.

"Sadece bilmeni istiyorum," diye tekrarlar. "Ben *bu* yüzden burada değilim."

"Sen altın avcısı olmadığını mı söylemeye çalışıyorsun?"

"Değilim," diyor sertçe. "Bu benim için *hiç* önemli olmadı. Biriyle birlikteysem, o kişiyle birlikteyimdir. Bunun, onun banka hesabında ne kadar para olduğu ile hiçbir ilgisi yok."

"İyi, çünkü on iki farklı ülkede yaklaşık kırk banka hesabım var," diyorum gülerek.

Gözlerini devirip şakacı bir şekilde omzuma vurur. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Biliyorum," derim, öne adım atarak aramızdaki mesafeyi kapatırım. Onu kollarıma alıp yavaşça eğilip öperken, gözleri ağzıma düşer. "Sebep ne olursa olsun, burada olduğun için mutluyum."

Onu yavaş ve istikrarlı, derin ve tutkulu bir şekilde öperken, açık elim onun sıcak beline kayar. Onu kendime çekip daha sert öperken, eli göğsüme kıvrılır. Tadı çok güzel. Doyamıyorum. Ağzını daha fazla açar ve dilini benimkine kaydırır. Dudaklarımız birbirine kenetlendiği her ateşli saniyeyle çaresizlik ve yoğunluk artar.

Dalgalar bile hızlanır, gezegen bizi teşvik ediyor ve tutkumuzu hissediyor gibi daha güçlü ve daha hızlı gelir. O inanılmaz. Tadı tuz ve güneş gibi, aynı anda hem tatlı hem de sarhoş edici.

Parmakları enseme okşuyor ve vücudumdaki her sinir parlıyor. Aramızda hiç boşluk kalmayana kadar onu kendime çekiyorum — sadece kıvrımları, bana yaslanan yumuşak göğüsleri, dilim onun diline değdiğinde çıkardığı yumuşak inilti sesi.

Ben çok sertim ve o da bunu biliyor. Heyecanımı saklayamıyorum.

Karnını bana bastırıp beni tahrik ederken, beni *öldürürken* inlemelerini duyuyorum. Beni hiç olmadığı kadar tahrik ediyor.

Esinti, terli sıcak tenlerimize çarparak saçlarını yüzüme savuruyor ve o, ağızma karşı gülüyor. O güzel gülüş beni öldürüyor — saf, neşeli, özlediğimi bilmediğim her şeyin sesi.

Öpücümü derinleştiriyorum, yavaş ve açgözlü, dünyamızın etrafımızda dönüyor gibi hissediyorum. Dalgalar yükseliyor, su ayak bileklerimizi sarıyor, cildimizin ısısına karşı serinliyor.

"İçecekler," diye birisi uzaktan sesleniyor.

Maya, sanki yaramazlık yaparken yakalanmış gibi benden uzaklaşınca iç çekiyorum. Yüzü kızarmış, saçları rüzgarda dağınık ve elektriklenmiş gibi görünüyor. Bikini üstüne baskı yapan sert meme uçlarını fark edince neredeyse bayılıyorum.

Kız arkadaşım bana seksi bir bakış atar ve sonra suya koşar, sıçrayarak ve gülerek turkuaz okyanusa dalar.

"Nereye koyayım?" diye soruyor garson.

Ona nereye koyabileceğini söylemek istiyorum, ama iç geçirip havuzu işaret ediyorum. "Bara koy," diye sesleniyorum.

O, karışık içkileri ve şampanya şişesini bara koyarken, benim sikim o kadar sertleşir ki acır.

"Başka bir şey ister misiniz?" diye seslendi.

"Mahremiyet," diye ters bir şekilde cevap veriyorum. "Biz çağırmadıkça kimsenin geri dönmesini istemiyorum."

"Anlaşıldı," der ve selam verir.

O ayrılırken gözlerimi Maya'dan ayırmıyorum. Okyanusta yüzüyor, hafif dalgaların altında dalıyor ve ılık, berrak suyun tadını çıkarıyor.

Sonunda garson ortadan kaybolur ve biz yine yalnız kalırız.

Suya girerken kendimi bir köpekbalığı gibi hissediyorum, açgözlü gözlerim kızıma kilitlenmiş durumda.

Onu istiyorum.
Her santimini.
Onu tamamen yutmak istiyorum.
Ve bunu yaparken onu mutluluktan ılık attırmak istiyorum.

Maya telefonuna bir mesaj aldığında "Ailen mi?" diye soruyorum.

"Evet," der ve hemen bir mesaj gönderir. "Uaa binip eve dönüyorlar. Herkes dönüyor. Damat ve arkadaşları hariç. Muhtemelen tatil köyünde sarhoş olup rastgele kızlara asılıyorlardır."

Orada olmadığı için çok mutluyum. Onu görebileceğim bir yerde olmasını istiyorum. Güvende olduğunu bildiğim bir yerde.

Bu sahiplenici yanım beklenmedik ve çok edici. Ruh eim söz konusu olduğunda bir mağara adamı kadar ilkel olacağımı fark etmemitim. Ama aynı zamanda, bu çok doğal geliyor. Kızımı güvende tutmaya takıntılı olmam nasıl mümkün değil ki?

Özel plajımızdaki ezlonglarda uzanıyoruz, mojito srahisinin yarısı bitmiş. Kovadaki buz erimiş, ama içmesi hala serin ve ferahlatıcı.

"Peki," diyor, oturup etrafına bakarken. "Burası üstsüz plaj demitin, değil mi?"

Onu korkutup bu düşünce tarzından uzaklaştırmak istemediğim için, ona bakarken zorlukla yutkunuyorum.

"İnternet sitesinde öyle yazıyordu," diye yalan söylüyorum.

Yine etrafına bakarken alt dudağını ısırır, yanakları pembeye döner. O boynunun arkasındaki düğümü çözmeye çalışırken benim aletim uzar ve sertleşir. "Hiçbir kuralı çiğnemek istemiyorum..."

O düğümü yavaşça çözerken, bikini üstü geverken nefesim kesildi.

Lanet olsun...

Onu çıkarır ve o lezzetli yuvarlak göğüsler serbest kalır, doğal ve muhteşem. Bu adadaki her şeyden daha nefes kesici. Daha önce gördüğüm her şeyden daha nefes kesici.

"Buraya gel," diyorum, ona el sallayarak. Artık bu kızıdan ayrı kalamam. Onu üstümde istiyorum.

Ayağa kalkarken yüzü hareketsiz kalır, muhteşem göğüsleri serbestçe sallanır ve plaj sandalyeme doğru gelir. Yanıma oturur ve ben elimi ensesine koyup ağzını ağzıma doğru çekerim.

Ben onun çıplak göğüslerini okşarken, sıkarken ve masaj yaparken, sertleşmiş penisim ağrıyarak, o da ağzıma inleyip inliyor.

Utangaç bir eliyle altı pakımı okşuyor, ama vücudumu keşfederken daha cesur ve kendinden emin oluyor, göğsümden, omuzlarımdan ve kaslı kollarımdan aşağı doğru kayıyor.

"Evet," diye fısıldıyorum dudaklarına, o da elini mayomun bel kısmına kaydırıyor. Parmak ucunu bel kısmının altına kaydırıyor, sonra bir tane daha, sonra bir tane daha ekliyor. Kalbim hızla atıyor, parmak uçları penisimin başını okşuyor, beni tahrik ediyor.

"Tut onu," diye emredici bir tonla söylüyorum. "Elini penisimin etrafına dolaştır, tatlı kız. Beni ne kadar sertleştirdiğini hissetmeni istiyorum."

Beni daha derin öper, dilini ağzıma sokar ve sert penisimi kavrar. Sert penisimi sıkıca kavrayıp, asla bırakmayacakmış gibi sıkıp sıkıştırırken tüm vücudum canlanır.

O beni okşamaya başlarken, ben de mayomu kaslı uyluklarımdan aşağı çekiyorum. Bir el nasıl gözlerimi geriye doğru yuvarabilir? Bilmiyorum, ama o bunu yapıyor.

Ağzını ağzımdan çekiyor ve benim büyüklüğümü görünce çaresizce inliyor.

"Sikim elinde nasıl hissediyor, tatlı kız?"

O, penise bakarken yutkunur, eli ritmik bir hareketle penisin uzunluğu boyunca yukarı aşağı hareket eder. "Çok büyük," diye fısıldar, sesi boğuk ve arzuyla doludur.

"Avuç içine tükür," emrediyorum. "Benim için yap."

Sikimi bırakır, eline tükürür ve hemen tekrar sikimi kavrar, tükürüğüyle beni mastürbasyon yapar.

Çok iyi hissettiriyor. Bunu beklemiyordum. Birbirimizden ellerimizi alamıyoruz. Sanki bir ömür boyu bekledikten sonra sonunda birbirimizi bulmuşuz ve bir saniye bile boşa harcamak istemiyoruz.

Bir damla ön sıvı çıkıyor ve o buna bakarken nefesini tutuyor, sıkılmış eli hala benim penisi yukarı aşağı hareket ettiriyor.

"Tadına bakabilirsin, tatlı kız," diye homurdanıyorum. "Dudaklarını büyük sikimin etrafına dolaştır ve tadına bak."

Nefesini içine çekip eğildi, saçları karnımı gıdıklıyor, göğüsleri uyluklarıma baskı yapıyor. Elimi kıvrımlı omurgasından aşağı kaydırıp kıkına götürdüm, sikimi emmeye başladığında sıcak yanaklarını hissettim.

Başım geriye düşer. Gözlerim kapanır. Onun sıcak ağzının beni kapladığını hissederken coşkuyla inlerim. O yumuşak dudaklar, başını yukarı aşağı hareket ettirirken penisimin etrafını sıkıca kavrar, eli kalın tabanımı sıkıca kavrar.

Bunu bir saniye bile kaçırmak istemediğim için gözlerimi zorla açıyorum ve gösterisini izlemek için onun kehribar rengi saçlarını geri çekiyorum. O kadar çarpıcı ki. O kadar seksi ki. Hiç bu kadar güzel bir manzara görmemiştim.

Açgözlü gözlerim vücudunun her yerini dolaşırken ağzım sulanıyor. Sert meme uçları, ağzını sikim boyunca hareket ettirirken uyluklarımin üzerinde sürtünüyor ve zıplıyor. Bu kızın her yeri beni tahrik ediyor. İnce omuzları, seksi sırtı, kolları, kalçaları ve sevimli ayak parmakları. Hepsini tatmak istiyorum. Ama tatmam gereken bir yer var. Şimdi.

"Aynen öyle," diye homurdanarak kalçalarını tutuyorum. "Durma tatlım kız."

Onun alt kısmını kaldırıp üstüme indiriyorum, böylece bacakları başımın üzerine oturur. Amcığı yüzümün önünde, sadece dar bir bikini altıyla örtülü olarak açılır. Açgözlü ağzımın onu yutmasını engelleyen tek şey budur.

"Oh, evet," diye fısıldıyorum, parmağımı yavaşça mayosunun içine kaydırarak, arkasındaki yumuşak, ıslak amını hissediyorum. Dokunuşumu hissettiğinde inliyor, ama sikimi emmeyi bırakmıyor. Arkasını dönmüyor. Bana tamamen güvenerek, ona ne istersem yapmama izin veriyor.

Kalbim hızla atarken kumaşı yana doğru çekiyorum ve yumuşak, ipeksi amını ortaya çıkarıyorum.

"Lanet olsun," diye boğuk bir sesle hayranlıkla ona bakarken söylüyorum. Onun baş döndürücü kokusunu aldığımda ağzım sulanıyor. O kadar pembe ki. O kadar güzel ki. O kadar *baştan çıkarıcı* ki.

İnliyor ve inliyor, ama benden saklanmıyor. Benim sikimi emip okşarken, gözlerimin onun açık amına doya doya bakmasına izin veriyor.

"Lanet olsun, çok güzelsin," diye fısıldıyorum, onun ateşli küçük amcığına bakarken.

Heyecandan parıldıyor. Yutulmak için *yalvarıyor*.

Sahiplenici bir homurtuyla kollarımı uyluklarına doluyorum, onu yerinde tutarken açgözlü ağzımı ona koyuyorum. Dilimi ıslak sıcaklığına gömdüğümde çığlık atıyor, tatlılığını tadıyor, masumiyetini çalıyor.

Tadı çok güzel. Onun am suyu ağzımı kaplıyor ve ıslak yarıktaki dilimi yukarı doğru sürükleyip girişini okşarken çenemden damlıyor. Dilimi zikzaklar çizerek aşağı doğru indirip klitorisinin tabanını okşuyorum, bu da onun inlemelerini daha da yükseltiyor.

Doyamıyorum. Onun amını yalarken acımasız bir hayvan gibiyim, hiçbir yeri dokunulmamış bırakmıyorum.

Ben onun kıcını kavrarken, o yüzüme sürtünüyor ve bunun her saniyesinden zevk alıyor. Bu arada, o hala beni emiyor, ellerini ve yumuşak, tatlı ağzını benim sert sikimde yukarı aşağı hareket ettiriyor.

Aurelia'nın cennet olduğunu sanıyordum, ama gerçek cennet burası. Artık cennette olmak için lüks bir tatil köyüne ihtiyacımız yok. Sadece birbirimize ihtiyacımız var. Ellerimiz, ağızlarımız ve dillerimiz hareket ediyor, çalışıyor, seviyor ve alay ediyor. Empire Suite'i her zaman buna tercih ederim.

"Oh, Adrian," diye inliyor, ben klitorisini emdiğimde. "Oh, beni boşaltacaksın."

Kollarım onun uyluklarını sıkıca kavrarken, ağzım daha hızlı ve daha sert çalışıyor, bu güzel küçük amcığı boşaltmak için sabırsızlanıyorum. O kalçalarını sallayıp amcığını ağzıma sürterken, ben de onu ağzıma alabildiğim kadar emiyor, yalıyor ve çekiyorum, giderek yaklaşıyoruz.

Sıkı ve sıcak deliğine iki parmağımı sokuyorum, klitorisine yapışıyorum ve o, ayak parmaklarını kıvrarak, coşkulu bir çığlık atarak üzerime boşalana kadar acımasızca emiyorum.

Ağzımı onun üzerinde tutuyorum, orgazm olurken zevkini son damlasına kadar sıkmak için çalışıyor ve hareket ediyorum. Üzerimde titreyip sallanırken çığlıkları inlemelere dönüşüyor, nefes alışığı kısa ve hızlı, sanki başına ne geldiğini merak ediyor gibi görünüyor.

"Aman Tanrım," diye fısıldıyor, hala benim sikimi sıkıca tutuyor. "Aman Tanrım, Adrian."

Kıçını tutuyorum ve amını yumuşak ve yavaşça yalıyorum, şehvetli tadı karşısında inliyorum.

O, içinde bulunduğu sersemlikten sıyrılır ve öfkeyle benim sikime geri atılır, sanki beni boşaltmak için çaresizmiş gibi sert ve hızlı bir şekilde emer.

Sıkılmış eli, dilini başımın etrafında gezdirip beni derinlemesine alırken, etli sapım üzerinde yukarı aşağı hareket etmeye devam ediyor.

Zevk beni sararken boğazımdan ağır, ilkel homurtular çıkıyor. Çok iyi geliyor. Tek odaklanabildiğim şey bu. O dudaklar... O eller... O lezzetli küçük dil...

Sırtım kavislenir ve *sert bir şekilde* boşalırken bir *kükreme* çıkarırım.

Sıcak spermim güçlü dalgalar halinde sikimden dışarı fışkırıyor ve onun ağzına, diline, boğazına ve dudaklarına kaplanıyor.

Her damlayı alırken inliyor, ben ona verebildiğim kadar hızlı yutuyor.

"İşte böyle," diye homurdanıyorum, eli benim aletimi yukarı aşağı hareket ettirirken. "Hepsini al, tatlı kız. Yut onu."

Kalbim göğsümde çarpıyor. Bunun olduğuna inanamıyorum. Hayatımın bir günde bu kadar radikal bir şekilde değiştiğine inanamıyorum.

Hayatımda birçok anlamlı gün yaşadım. Şirketimi kurduğum gün. Onu sattığım gün. Milyarder olduğum gün. Otuz yaşın altındaki en önemli adam seçtiğim gün.

Ama bu gün...

Siktir, bu günü asla unutmayacağım.

Ölüm döşeginde düşündüğüm gün olacak. En minnettar olduğum gün olacak.

Maya ile tanıştığım gün.

Ruh ikizimle tanıştığım gün.

Her şeyi değiştiren gün.

ALTINCI BÖLÜM

Maya

"Bu sana çok yakışır," diyor Sabine, parıltıdan mavi bir elbiseyi elinde tutarken. Bu, şimdiye kadar giydiğim her şeyden daha göz alıcı. Gardırobumda buna yakın hiçbir şey yok.

O elbiseyi yatağın üzerine koyup raftan başka bir muhteşem gümüş elbise çıkarırken başım dönüyor.

Adrian'ın nereye gittiğini bilmiyorum ama bu konuda çok gizemli davranıyordu. İçimden bir ses, bu gece için özel bir şey hazırladığını söylüyor.

Plajda harika bir gün geçirdik, yüzdük, güneşlendik ve... başka şeyler yaptık. Adrian da benim için bu sürprizi hazırlamıştı.

Sabine, The Aurelia'nın stilistidir ve benim bedenime uygun muhteşem elbiselerle geldi. Milano, Paris, Floransa ve Londra'dan özel tasarımcılar. Kim olduklarını bile bilmiyorum, ama Sabine bana bunların dünyanın en iyileri olduğunu söyledi. Lüks kumaşları ve ince işçiliklerinden bunun doğru olduğunu anlayabiliyorum. Onları denerken kendimi biraz garip hissediyorum. Kraliçe veya prenseslere yakışacak gibi görünüyorlar, ama ben burada, güneşten yanmış tenime giyiyorum.

"Bunu dene," diyor ve askıdan şık kırmızı bir elbise çıkarıyor.

Bir adım öne çıkıyorum, kalbim hızla atarken ona bakarken vücudumun her yerinde karıncalanma hissediyorum. İşte bu. Aradığım şey bu.

"Bayıldım," diye fısıldıyorum, dikkatlice elinden alıp yakından bakarken.

Kumaş çok yumuşak, ama aynı zamanda ağır ve parmaklarımla altında serin. Başları döndüren türden bir kırmızı. Şarkılar yazılan türden. Bu, herhangi bir erkeği, hatta bir milyarder bile sana aşık edebilecek türden bir elbise.

"Milano'dan Carmina Voss tarafından yapılmış," diyor Sabine, elbiseyi sanki değerli bir sanat eseriymiş gibi inceleyerek. "El dikişi ipek şarmöz, bahar koleksiyonu için özel boyanmış. Adada sadece bir tane var. Muhtemelen, tüm Karayipler'de tek olanı."

Ne diyeceğimi bilemeden gözlerimi elbisenin üzerinde gezdirirken, zorlukla yutkunuyorum. Neyse ki Sabine'in söyleyecek çok şeyi var.

"Her omuzda ince bir askı var," diye devam ediyor, "boyun çizgisi, kalp atışlarını hızlandıracak kadar derin. Sırt kısmı skandal derecede düşük. Yan tarafta, tehlikeli olacak kadar yüksek ama yine de zevkli bir tek bir yırtmaç var. Bu elbise bir şaheser. Göz alıcı. Vücudun doğal kıvrımlarını saracak şekilde tasarlanmış, eğik kesim. Aldatıcı derecede basit. Ağır boncuklar yok. Süslü bir yapı yok. Ama eğik kesim sayesinde her kıvrıma mükemmel bir şekilde yapışıyor ve sıvı gibi hareket ediyor. Tasarımı basit, ancak etkisi dudak uçuklatıcı. Seksi, zarif, nefes kesici. Odadaki herkesi, ya da sizin durumunuzda yattaki herkesi sessizce etkileyen, abartısız bir cazibe."

"Yat mı?" diye soruyorum, başımı kaldırarak.

Gözleri, sırrını ağızından kaçırdığını fark etmiş gibi büyüdü. "Ben öyle mi dedim?"

"Yatta akşam yemeği mi yiyeceğiz?"

Bana bakarak, beni ele verecek miyim diye merak edencesine uzun ve derin bir nefes alır.

"Adrian'a söylediğin hiçbir şeyi anlatmayacağım," derim ve o rahat bir nefes alır.

"Teşekkürler, Bayan Howard. Karşılığında, sizi hayal edebileceğinizden daha muhteşem göstereceğim."

"Bu çok güzel olur," derim, kalbim hızla çarparak.

O bana elbiseyi giymeme yardım ediyor ve serin kumaşın tenimde kaymasını hissettiğimde tüylerim diken diken oluyor. Elbise her kıvrımı sarıyor ve sanki benim vücudum için özel olarak tasarlanmış gibi bana tam oturuyor.

Aynaya döndüğümde nefesim kesiliyor.

Muhteşem. Gerçek dışı. Cesur ve zamansız. Bond kızı gibi görünüyorum ve saçım ve makyajım henüz yapılmadı bile.

Bir an için, burada kendimi yabancı hissetmiyorum.

Aynadaki kız, milyarderin koluna yakışan türden bir kadına benziyor. Yatlarda yemek yiyen ve özel plajı olan süitlerde kalan türden bir kadın.

"Ne düşünüyorsun?"

Dönüp, kışımın ne kadar güzel görüldüğüne hayranlıkla bakıyorum. Bu elbise başka dünyadan. Sihirli olabilir.

"Sanırım aşık oldum," diyorum, ayağımı kaldırıp eteğin yırtmaçını uyluğuma kadar yukarı çekerek. "Hepsi çok güzel, ama birini seçmem gerekirse, bunu alırım."

Sabine şaşkın görünüyor. "Sadece bir tane mi seçeceksin?" diyor, başını eğerek. "Hayır, hayır, hayır. Bunların hepsi Bay Drake'in ikramı."

Ağzım açık kalır. "Ne?"

"Oui Mademoiselle," diyor, başını sallayarak. "Hepsini sizin için satın aldı."

Ne diyeceğimi bilemiyorum. Hepsi benim mi? Burada iki yüz bin dolar veya daha fazla değerde elbise olmalı.

"Bu geceki elbisenizi seçtiğimize göre," diyor, tekerlekli askıdaki güzel, büyük ahşap kutuya geçerek. "Şimdi mücevherlere geçmeliyiz."

"Mücevher mi?" diyorum, biraz bayılacakmış gibi hissederek.

"Oui," diyor ve kutuyu açarak çeşitli kolyeler, bilezikler ve küpeler ortaya çıkarıyor. İçinde elmaslar, zümrütler, değerli taşlar, cilalı altın ve gümüş parıldıyor. Hepsi muhteşem.

Louvre Müzesi'nde camekanın arkasında kilitli olması gereken ışıltılı bir elmas kolyeyi çıkarınca başım dönüyor.

"Peki ya bu?" diye soruyor.

İki adım geri çekilip yatağa oturuyorum, başım dönüyor, ayakta duramıyorum. "Bir saniye izin verin."

Ne tür bir çılgın dünyaya girmişim ben?

Sürprizler gardırop ve mücevherlerle bitmiyor. Sabine makyajımı yaparken, iş arkadaşım Wendy arıyor ve *çok heyecanlı*.

"*Tatilde olduğunu biliyorum,*" diyor heyecanlı bir sesle. "*Ama sana bunu söylemem gerekiyordu!*"

"Ne?"

"*Büyük bir bağış aldık,*" diyor. "*Maya, bu çok büyük bir şey.*"

"Kimden?" diye soruyorum, ama sorarken bile kimin verdiğini zaten bildiğimi fark ediyorum.

"*Buna hazır mısın?*" diye soruyor, nefesi kesilmiş gibi. "*On. Milyon. Dolar.*"

O çığlık atarken telefonu kulağımdan uzaklaştırıyorum.

Sabine geriye yaslanıp bana tuhaf bir şekilde bakar. "Her şey yolunda mı?" diye fısıldar.

Başımı sallıyorum, başım dönüyor. "Her şey yolunda."

"*Buna inanabiliyor musun?*" diye bağıyor Wendy. "*On milyon dolar! Yıllarca hiçbir başvuru sahibini geri çevirmek zorunda kalmayacağız. Farklı şehirlere yayılabileceğiz. Bu, şimdiye kadarki en iyi yaz olacak!*"

O tekrar bağıırken telefonu kulağımdan uzaklaştırıyorum.

Kalbim heyecandan deli gibi atıyor. On milyon dolar. İnanamıyorum. Daha önce hiç bu kadar paramız olmamıştı. Geçen yıl Wendy ve ben kendimizi paramparça ettik ama sadece iki yüz bin dolar toplayabildik.

Bu kadar para... Tanrım, bu kadar para birçok çocuğun hayatını değiştirecek.

Biraz daha sohbet ettikten sonra, tanıdığı herkesi arayıp bu müjdeyi vereceğini söyleyerek telefonu kapatıyor.

Kalbim çarparken, burada oturmuş biraz şaşkınım. "Devam edelim mi?" diye soruyor Sabine, dudak kalemi tutarak. "Evet," diyorum, zorlukla odaklanarak. "Lütfen devam et."

Bu gece Adrian için muhteşem görünmek istiyorum. Onu hayran bırakmak istiyorum.

Bugünü onun için unutulmaz bir gün yapmak istiyorum.

Çünkü o da benim için aynısını yaptı.

Hazır olduğumda, aynadaki kadını tanıyamıyorum bile. Bir film yıldızı gibi görünüyorum. Hayallerimdeki halim gibi görünüyorum.

Kırmızı elbise, elmas takılar, profesyonel makyaj ve Sabine'in şık bir topuz dediği saçlarım... Her şey çok ruhani ve rüya gibi.

Kendimi böyle görmek tuhaf geliyor ve bir parçam hepsini çıkarıp kendim olmak istiyor. Adrian gerçek bana aşık olamıyorsa, onu gerçekten istiyor muyum ki?

Ama bu adamın bana sırlıslıkam aşık olduğunu zaten biliyorum. Uçakta yoga pantolonum ve eski kapüşonlu sweatshirtimle ona aşık oldu. Bütün bunlar hiçbir şey ifade etmiyor.

Ayrıca, Sabine çok uğraştı ve şimdi hepsini çıkarırsam kalbi kırılır.

Bunları çıkarmayacağım ve bu gece eğleneceğim. Prenses rolünü oynayacağım ve sabah kendime döneceğim. Uyandığımda makyajsız ve saçlarım dağınık haldeyken hayal kırıklığına uğrarsa, o zaman kesin olarak anlarım.

"Ne düşünüyorsun?" Sabine geri çekilip bir sanatçının kendi eserini eleştirir gibi beni değerlendirirken soruyor.

"Sabine, kendini aştın."

Gülümsüyor. "Ben de öyle düşünüyorum. Sabaha kadar evlenmiş olacaksın." Gülüyorum ve biraz kızarıyorum. "Onu bilemem."

Ama bu cazip bir düşünce. Ve o toparlanıp giderken ben de bu düşünceye biraz kapılıyorum.

"Mücevherler," diyorum, o büyük kutuyu geride bıraktığında.

"Onlar sizin, Mademoiselle," diyor göz kırparak. "Bay Drake satın aldı."

Buna nasıl tepki vereceğimi bile bilmiyorum, bu yüzden aynaya dönüp vücuduma asılı duran muhteşem kırmızı elbiseyi hayranlıkla seyrediyorum.

Birkaç dakika sonra Jericho kapımı çalar. Beni görünce bir anlığına gözleri fal taşı gibi açılır, ama sonra profesyonel maskesini takar

maskesini takıp başını sallar. "İyi akşamlar, Bayan Howard. Sizi akşam yemeğine götürmek için geldim."

"Adrian nerede?" diye soruyorum gergin bir gülümsemeyle. "Yalnız mı yemek yiyeceğim?"

"Birazdan her şey anlaşılacak," diyor ve bana kolunu uzatıyor.

Bu yüksek topuklu ayakkabılarla yürümek biraz zor olduğu için bu jestine minnettarım. Beni golf arabasına götürür ve tatil köyünden geçerken akşam yemeğine giden güzel çiftlerin yanından geçeriz. Güneş batıyor ve tatil köyünün etrafındaki ışıklar parıldıyor, buraya büyümlü bir hava katıyor.

Her şey çok görkemli ve lüks. Çok temiz ve bakımlı. Burada sarhoş üniversite öğrencileri ya da boş bardak yığınları yok. Eşleşen seyahat tişörtleri giyen büyük aileler, havuz sandalyelerinde bırakılmış ıslak havlular ya da kalabalık bir büfede çılgın kuyruklar yok. Her şey lüks. Buradaki herkes yüzde birlik kesime ait olmalı. Ben hariç.

Ancak, yeni mücevher ve elbise koleksiyonumla, öyle olabilirim. Bunların toplam değerini düşünmek bile istemiyorum. Sinir bozucu bir ürtiker çıkmasına neden olacak.

Jericho beni tatil köyünün önünden geçerek, devasa bir yatın demirlediği uzun bir iskeleye götürüyor. Yat, yüzen bir saray gibi ışıklarla aydınlatılmış ve etrafındaki su altın rengi yansımalarla parıldıyor.

"Jeff Bezos burada mı?" diye gülerek soruyorum.

"Hayır, ama ara sıra burada tatil yapar," diyor Jericho. Şaka yapıp yapmadığını görmek için ona dönüyorum, ama şaka yapmıyor. Tabii ki yapmıyor.

Rıhtıma giriyor ve gözlerime inanamıyorum.

Güneşin batışının mavi, mor, kırmızı ve turuncu çizgilerle boyadığı uçsuz bucaksız gökyüzünün önünde duran Adrian. Esinti saçlarını okşuyor, arkasında gökyüzü alev alev yanıyor ve bir an için saçma bir düşünce geçiyor aklımdan: Mükemmel erkek diye bir şey varsa, tam da böyle görünür.

Yaklaştıkça boğazım düğümleniyor. O kadar güzel ki, insanı korkutuyor. Hiçbir erkek gerçek hayatta bu kadar yakışıklı olmamalı.

Uzun boylu, geniş omuzlu vücuduna mükemmel uyan lacivert bir takım elbise giyiyor. Altındaki bembeyaz gömleğin yakası, bronzlaşmış tenini gösterecek kadar açık.

Ceketi düğmesiz ve rahat ve huzurlu görünüyor, ama her şeyiyle hala güven ve kontrol yayıyor. Beyaz bir cep mendili düzgünce yerleştirilmiş - açıkça küçük detaylara dikkat eden bir adam - ve bileğinde parıltı veren gümüş bir saat.

Ve o bakış — seksi, sahiplenici, biraz tehlikeli. Bu bakış, kıyafeti hiçbir aksesuarın yapamayacağı kadar tamamlıyor.

Eğer zahmetsiz güç için bir kıyafet kuralı olsaydı, bu olurdu.

Bu takım elbise sadece kırmızı elbisemle uyumlu değil, onun için yapılmış. *Bizim* için.

Lüks ve arzunun çarpıştığı bu an için, o her kadının hayalini kurduğu erkek gibi görünüyor, ama bu gece o sadece benim.

Jericho golf arabasını durdurur ve Adrian bana yardım etmek için yanıma gelir.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum, o bana kolunu uzatırken. Kolunu tutuyorum,

O geri adım atarken ben ayağa kalkıyorum, beni yavaşça baştan aşağı süzerken. O muhteşem mavi gözlerindeki bakış... O bakışı sonsuza kadar hatırlayacağım. "Bu gecedan önce güzelliğini bildiğimi sanıyordum," diyor boğuk bir sesle. "Yanılmışım. Yıldızların aklı varsa, bu gece senin parlaklığın karşısında ortaya çıkmazlar. Nefes kesicisin, Maya."

"Teşekkür ederim," diye fısıldarım. Umarım bu adamın hak ettiğii kadar zarif ve şık olabilirim.

Ama sonra iki adım attığımda topuğum tahta kalasların arasına sıkışır ve öne doğru sendelerim, neredeyse okyanusa dalmak üzereyim.

Adrian beni yakaladı ve ikimiz de ne kadar utanç verici olduğuma güldük. Bu, gerginliğini ortadan kaldırdı ve bana bunun prova edilmiş bir film sahnesi olmadığını ve bu muhteşem adamın hayali bir rüya erkeğı olmadığını hatırlattı. Bu gerçek. Bu Adrian. Uçakta dört saati bir çırpıda geçirebilen adam. Akıldan çıkaramadığım adam. Aşık olduğum adam. Belki de benim için doğru kişi olan adam.

Tüm bu ekstra şeyler eğlenceli, ama burada en önemli şeyi hatırlamam gerekiyor. Aramızdaki bağ... bu parayla satın alınamaz.

"Belki yüzmeyi yarına bırakmalıyız," diyor gülümseyerek.

Kafamı sallayıp gülüyorum. "Muhtemelen iyi bir fikir. O şeyde can yeleği var mı?"

Kendimi, bu muhteşem kırmızı elbiseyi kapatan büyük, hantal bir can yeleği ile romantik bir akşam yemeğinde otururken hayal ediyorum ve gülüyorum. Bu tam benlik bir şey olurdu.

"İsteyebileceğin her şey var," diyor, kolumu biraz daha sıkı tutarak. "Gel. Sana göstereyim."

"Bütün bunları yapmana gerek yoktu," diye fısıldıyorum yatın güvertesine adımımı atarken. Personel sıraya dizilmiş, gülümseyerek bizi karşılıyor. Ben de gülümseyerek başımı sallıyorum.

"Elbiseler ve mücevherler," derim, deri koltuklar ve yan tarafta bir bar bulunan güzel bir oturma alanına girerken. "Bunların hiçbirini hak etmediğimi hissediyorum."

"Elbiseye, mücevherlere, makyaja ya da bunların hiçbirine ihtiyacın yok," diyor derin ve samimi bir ses tonuyla. "Tişört giyip gelsen bile beni mahvedebilirsin. Ama hak etmediğini söyleme Maya. Sen bütün dünyayı hak ediyorsun. O çocuklar için yaptıkların. Onlar için dünyayı daha iyi bir yer haline getirmeye çalışman. Her şeyi ve daha fazlasını hak ediyorsun. Bırak da dünyayı senin için daha iyi bir yer haline getireyim. En azından bu hafta için."

Parmak uçlarımda yükselip yanağına öpücük konduruyorum. Gözlerimiz buluşuyor ve aralarında çok yoğun bir ateş var. Çok yoğun bir ateş. "Bağış için teşekkür ederim," diyorum. "Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu bilemezsin."

"Bağış mı?" diye soruyor, utangaç davranarak. "Ne bağışı bu?"

Bu eşsiz adama bakarak başımı sallayıp gülümsüyorum. "*Anonim* bağış."

"Anonim mi?" diye sordu ve garsonu çağırdı. "O zaman bu herhangi biri olabilir."

Garson şampanyayı getirirken ona hayretle bakıyorum. Kim on milyon dolarlık bağış yapar ve bunun için hiçbir övgü istemez ki? Bu adam.

Tepsiden şampanya kadehlerini alır ve birini bana uzatır.

Ben

"Şerefe," diyor, kadehini kaldırarak. "Her şeyi değiştiren bir geceye"

Buna şerefe.

Kadehimi onun kadehine tokuşturuyorum ve o da şimdiye kadar gördüğüm en komik, en sevimli şeyi yapıyor. Ben bir yudum alırken burnumu sıkıştırıyor, böylece kabarcıklar yüzünden hapşırmam.

"Teşekkür ederim," diyorum, ikimiz de gülüyoruz, garson ise bize deliymişiz gibi bakıyor. Bu da bizi daha da güldürüyor.

Seni şımartacak ve hediyelerle yağmur yağdıracak bir erkek bulmak bir şey... Ama hapşırmaman için burnunu tıkayacak bir erkek bulmak...

İşte o, tutmaya değer bir adamdır.

YEDİNCİ BÖLÜM

Adrian

Maya'nın o büyüleyici kırmızı elbisesiyle yatımda yürüdüğünü izlerken, tüm bu güzelliği kendime sakladığım için neredeyse suçluluk duyuyorum.

Neredeyse.

Bu kadar güzel bir kadın milyonlarca insan tarafından hayranlıkla izlenmeli. Kırmızı halıda sergilenmeli ya da yüzlerce kamera tıklayarak bu büyüleyici anı yakalarken podyumda yürüyüş yapmalı. Oysa o burada, benimle birlikte. Sadece ikimiz ve arkada saklanarak bize mahremiyet sağlayan birkaç garson.

Okyanus esintisi, neredeyse okyanusa düşerken saçlarından dökülen kehribar rengi saç tellerini yakalıyor. Yaklaşıp saç telini kulağının arkasına koyarken, onun baş döndürücü parfümünü içime çekiyorum. Utangaç ve güzel bir gülümsemeyle bana bakıyor ve sanki biri kalbimi sıkıyormuş gibi hissediyorum.

Üst güvertede iki kişilik masa kurulmuş. Beyaz masa örtüleri, tropikal çiçekler ve altın ışıkların altında sallanan gümüş çatal bıçak takımlarıyla masa çok güzel düzenlenmiş. Deniz aşağıda sonsuz bir şekilde uzanıyor ve okyanusa doğru ilerledikçe yıldızlar görünmeye başlıyor.

"Senin için her şeyi yaparım Maya," diyorum, elimin tersiyle çenesinin kenarını okşarken.

"Bunu görebiliyorum," diyor gülerek. "Elbiseler ve mücevherler..."

"Fazla mı?" diye soruyorum, aşırıya kaçmış olmaktan korkarak. Zamanım olsaydı ona daha fazla mücevher alırdım. Özellikle ona vermek istediğim

ona vermek istediğim bir parça var. Bu tekneyi batıracak kadar büyük bir elmasla süslenmiş bir nişan yüzüğü.

"Belki biraz," diyor, "ama bence bu çok tatlı. Sadece böyle şımartılmaya alışkın değilim."

"O zaman alışmaya başla," diyorum ve ona doğru eğilip onu öpüyorum. "Bu sadece başlangıç."

Masaya doğru yürürken gözlerimizi birbirimizden ayırmamız neredeyse imkansız. Onun için sandalyeyi çekiyorum ve o otururken çıplak omuzlarına ateşli bakışlarımı yöneltiyorum.

Ben onun karşısına oturduğumda, o da beni aynı şekilde dikkatle inceliyor. Dünyanın dört bir yanından gelen devlet başkanları, güçlü CEO'lar, ünlüler ve bu yatı bir banyo oyuncağı gibi gösteren yatlar satın alabilecek milyarderlerin karşısına oturdum, ama hiçbirisi bu kadının sadece bir gülümsemesiyle kalbimi bu kadar hızlı attıramadı.

Garson, daha önce her şeyi hazırlarken mahzenden seçtiğim bir şişe şarapla geliyor. Maya, The Aurelia'da stilistle hazırlanırken ben de bu şarabı seçmiştim.

"Domaine de la Romanée-Conti," diyor ve şişeyi uzatıyor. "Fransa'nın Burgundy bölgesinden. 1936 yılına ait."

"Kulağa lezzetli geliyor," derim ve koltuğumda dikleşirim.

Garson şişeyi açar ve denemem için bardağıma biraz döker. Çok beğendim, ama umarım Maya da beğenir. Şişesi 62 bin dolar olan bir şarap, umarım beğenir.

Garsona başımı salladım ve o da ayrılmadan önce ikimize de birer kadeh doldurdu.

"1936 mı dedi?" diye fısıldıyor Maya, masaya eğilerek bana büyüleyici dekoltesini göstererek. "Yıl gibi mi?"

Gülümser ve başımı sallarım. "Evet, 1936 yılı. Kaliteli şarabı sever misin?"

"Benim için kaliteli şarap, on dokuz dolar otuz altı sentlik şaraptır. Daha önce hiç böyle bir şey içmedim."

"Hadi, içelim," diyerek kadehimi kaldırıyorum. "Bu geceki birçok ilklerden bir diğeri. Şerefe."

Kadehlerimizi tokuştururuz ve onun bir yudum almasını izlerim. Yumuşak ve sek şarabı tadarken gözleri kapanır.

"Buna alışabilirim," diyor, yanakları kızarmış halde.

"İyi, çünkü bodrumumda bir kasa var."

"Mahzenin mi var?" diyor, yüzünde şok ifadesi beliriyor. "Bu yatta mı?"

"Bu yatta *her şey* var."

Sanki her şeyi ilk kez görüyormuş gibi etrafına bakarak gülümser. "Adı ne?"

"Yatın mı?"

"Evet, ona ne isim verdin?"

"Sen ona ne isim verirdin?"

Bunu düşünür ve sırtarak cevap verir. "Muhtemelen Yachty McYachtface gibi saçma bir isim."

Kafamı sallayıp gülüyorum. "Ben isim seçerken sen neredeydin? Bu kesinlikle unutulmaz bir isim."

Bana gülümseyerek hafifçe eğildi. "Peki, ona ne isim verdin?"

"Eterna."

"Eterna mı?" diye soruyor, başını eğerek. "Bu eski kız arkadaşının adı mı? Yoksa... şu anki kız arkadaşının mı?"

"Hayır," diyorum biraz fazla sertçe. "Başka kimse yok, Maya. Hiç kimse bana senin hissettirdiklerine yakın bir şey hissettirmedi. Eterna, İtalyanca'da sonsuz veya solmaz anlamına geliyor. Yatı satın aldığımda İtalya'daydım ve... Bilmiyorum, sadece doğru geldi. Neden onu seçtiğimi gerçekten bilmiyorum, ama şimdi her şey anlam kazanmaya başladı."

Yat hafifçe sallanırken ve yıldızlar başımızın üzerinde parıldarken, gözlerimiz birbirine kilitlenir.

Bu anı Eterna olarak adlandıırırdım. Ebedi. Solmayan. Sonsuza kadar.

"Beğendim," diyor ve masanın üzerinden uzanarak elini elime koyuyor. "İyi bir seçim."

Okyanusa doğru dönüp baktı ve sonra nefesini tuttu.

"Ne oldu?" diye soruyorum, o masadan fırlayıp korkuluğa koşarken. Hemen yanına gidiyorum, kalbim deli gibi atıyor ve düşmesin diye kolunu tutuyorum.

"Yunuslar," diyor, suyu işaret ederek. "Bak!"

Bir grup yunus teknenin yanında yüzüyor. Maya hayranlıkla izlerken, yunuslar yaklaşıyor, sudan zıplıyor ve suya dalıyor.

Bir süre sonra dikkatimi ona çeviriyorum, gözlerinde yaşlar ve yüzünde inanamayan bir gülümsemeyle manzarayı izliyor.

Kalbi göğsünden fırlayacakmış gibi korkmuşçasına elini göğsüne bastırıyor. "Çok güzeller," diye fısıldıyor.

"Muhteşem," diyorum, ama yunuslara bakmıyorum. Gelecekteki karımı hayranlıkla izliyorum.

"Bunu sen mi planladın?" diye soruyor, bana gülümseyerek. "Bu yunusları da sen mi tuttun? Onlar senin çalışanların mı?"

"Saçmalama," diyorum ve onu kollarıma alıyorum. "Onlar tamamen serbest çalışıyorlar."

Ayak parmaklarının ucunda yükselir, çenemin altını öper ve sonra yunusların yanımızda yüzmesini izlerken kollarıma gömülür.

Bir süre sonra, ya ilgilerini kaybederler ya da yetişemezler ve su altında kaybolurlar, bu yüzden masamıza geri dönüp muhteşem akşam yemeğimizi yeriz — adanın en iyi şefi tarafından hazırlanan, safranlı risotto ve hindistan cevizi kreması ile servis edilen tavada kızartılmış snapper balığı.

Maya yemek yerken sürekli seksi inlemeler çıkarıyor ve ben de oturduğumuz için mutluyum çünkü onun dolgun dudaklarının çiğnemesini izlerken sertleşmiş durumdayım. O dolgun pembe dudakların benim aletimi sararkenki hissini hatırlayıp duruyorum ve bunu tekrar yaşamak istiyorum.

Tatlımız olan lezzetli mango crème brûlée ve çırpılmış kremalı Brezilya kahvelerimizi içerken, Maya bana hızlıca sorular sormaya başlıyor. Bu Maya'nın fikri. Benim hakkımda her şeyi bilmek istediğini söylüyor. Her tuhaf ve rastgele detayı.

Gözleri şaraptan biraz parlıyor ve yüzünde sürekli bir gülümseme var. Parmağıyla bir kaşık krem şanti alıp dudaklarına götürürken beni izliyor. Ceketim omuzlarına örtülmüş ve o bana aitmiş gibi görünüyor.

"Dünyada en sevdiğin yer neresi?"

"Seninle birlikte burada," diyorum. Bu kızın bulunduğu her yer, benim de olmak istediğim yerdir.

"Buranın dışında," diyor, masanın altında ayağıyla bacağıma hafifçe dokunarak.

"The Aurelia'yı seviyorum," diyorum. "Ama onu da seçmeme izin vermezsen, Paris'te Le Cygne Bleu adında çok sevdiğim harika bir bistro var. Île Saint-Louis'de, Seine Nehri'ne bakan bir yerde. Sadece on masası var, bu yüzden Paris'te başka hiçbir yerde bulamayacağın kadar özel ve samimi bir atmosferi var. Terastan, nehirde parıldayan Notre-Dame kulelerinin yansımasını görebilirsin. Çok güzel."

"Kulağa harika geliyor," diyor, crème brûlée'sini karıştırırken. "Hiç Paris'e gitmedim."

"Haftaya ne yapacaksın?" diye soruyorum, o kaşığı ağzına götürürken. Tanrım, o ağız... O şehvetli dudaklar, düzgün düşünmeyi zorlaştırıyor.

"Paris'e gitmeyeceğim," diyor gülerek.

Ben gülmüyorum. "Özel jetimin var. İstedğin yere gidebiliriz."

Başını eğip beni incelerken, paltomu vücuduna biraz daha sıkı sarar.

"Çocukken hayalini kurduğun meslek neydi?" diye soruyor, konuyu değiştirerek.

"Çizgi roman çizer."

"Gerçekten mi? Çizim yapmayı biliyor musun?"

"Eğer iyi olsaydım, sen yatın üzerinde oturuyor olmazdın."

Gülüyor. "Haklısın. Kadere inanır mısın?" "Bugüne

kadar inanmıyordum."

Bir kaşık daha crème brûlée alır ve beni incelerken kaşığı temizler. "Açıkla."

"Bilmiyorum..." diyorum, bizi bir araya getiren o günkü olasılık dışı olayları gözden geçirerek. "Yeni bir jetim var ve mekanik bir arıza oldu. Bir kişi uçakta kustu ve bu senin koltuğunda oldu. İkimiz yan yana oturduk ve hemen kaynaştık. Olan bitenin farkında gibi görünen uçuş görevlisi. Bu bir tesadüf gibi gelmiyor. Bizi bir araya getiren kaderin işi olduğunu düşünüyorum."

Maya uzun uzun ve yoğun bir şekilde bana bakarken gözleri arzuyla doluyor. Ayağının bacağımda yukarı aşağı kaymasını hissediyorum ve içimde aç bir şey uyanıyor.

"Limana varmamıza ne kadar var?" diye sorar boşuk bir sesle.

"Eve gitmeye hazır mısınız?"

Dudaklarını yalarken, ateşli bakışları vücudumun her yerini dolaşır.

"Evet.

Hadi buradan gidelim."

BÖLÜM SEKİZ

Adrian

"Hoşça kal, Jericho!" Maya, golf arabasıyla uzaklaşan müdüre el sallayarak diyor. Ben ise iyi geceler demek için arkama bile dönmüyorum. Kızımı içeri sokmak için kapıyı açmakla meşgulüm.

Kızımı kolundan tutup süite çekince gülüyor, ama ben çok hevesliyim ve onu çok sert çekiyorum, çünkü topuklu ayakkabılarla tökezliyor. Onu yakalayıp duvara yaslıyorum. Ateşli bakışlarımız buluştuğunda, gülmekten eser kalmıyor.

Kapı kapanır. Hava şehvetle dolar.

Belini kavıyorum, onu duvara yaslıyorum, penisim sertleşirken onun ateşli bakışlarını tutuyorum.

Neler olacağına dair düşünceler dizlerimi titretir. Bütün vücudum *titriyor*.

Açgözlü bir öpücük için yaklaşıyorum, ama o kaskatı kesiliyor ve geri çekiliyor. "Bekle..."

"Ne oldu?" diye soruyorum yumuşak bir sesle, işaretleri yanlış mı yorumladım diye merak ederek. Ama bütün gece boyunca yeşil ışık yakıldı. Ve bu öğleden sonra yaptıklarımızdan sonra, bütün geceyi onun vücuduna gömülü geçireceğimi düşünmüştüm.

Ağır ağır nefes alıyor, vücudu benimkine yapışmış durumda. "Sadece... sana söylemek istedim..."

"Bana her şeyi söyleyebilirsin Maya."

"Biliyorum," diyor yumuşak bir gülümsemeyle. "Sadece... Kaliteli şarap, yat ve birinci sınıf, benim için ilk olan tek şeyler değil."

Sadece bal rengi kahverengi gözlerine bakarak, devam etmesini bekliyorum.

"Bunları daha önce hiç yapmadım," diye fısıldadı. "Ben bakireyim."

Bir an için ciğerlerimdeki tüm hava boşalır. Oda kaybolur, dünya daralır.

Sadece ona bakıyorum, o geniş, endişeli gözlerdeki masum dürüstlüğü içime çekiyorum.

Bir bakire.

Yutkunuyorum, bu sesin tınısını seviyorum. Onun içine giren ilk kişi ben olacağım. Onun amcığı sadece beni tanıyacak.

Onun ilk ve son erkeğı olacağımı bilmek, bu kıza karşı daha da sahiplenici olmamı sağlıyor. Onu daha da çok istememe neden oluyor.

"Bir bakire..." diye fısıldıyorum, ellerim ve sesim aniden titriyor.

"Bu sorun olur mu?"

Kendini benim için sakladığını bilmek... Onun güzel amcığının sadece benim ellerimi, ağzımı ve gözlerimi tanıdığını bilmek...

Siktir, bu fena değil. Bu bir rüyanın gerçekleşmesi.

Onun sözleri bir tetikleyici ve artık beni durduracak hiçbir şey yok. Ağzına atıyorum, aç bir iniltiyle onu öpüyorum, elimle mükemmel şekillendirilmiş saçlarına dalıp saç tokaları çıkarmaya başlıyorum.

O, dilini ağzıma sokarken inliyor ve omuzlarımdan ceketimi çıkarıyor.

"Tamam mı?" diye homurdanarak boynunu öpüyorum. Başını geriye atıyor, böylece boynunun her santimini öpebiliyorum. "Hayır, tatlı kız. Tamamdan da öte. Bakire olmanı seviyorum. Ama seni uyarmam gerek... Uzun süre bakire kalmayacaksın."

Kehribar rengi saçları dağınık dalgalar halinde dökülüyor. Ona bakmak için geriye yaslanıyorum ve tanrım, o çok seksi. Gözlerinde bir ateş var, ceketimi tutup kollarımdan çekerek yere düşürüyor. Dudakları açıldığında gülümsüyorum, o ateşli gözleri göğsümün her yerini dolaşıyor.

İki eliyle gömleğimi yakalıyor ve açıyor, düğmeler her yere saçılıyor.

Birbirimize atılıyoruz, öpüşüyor, tutuyor, çekiyor ve sürtünüyoruz. Penisim çelik bir direk gibi, onun uyluğuna saplanıyor. Avucunun üzerinde yukarı aşağı kaymasını hissettiğimde, neredeyse o anda boşalacağım.

"Bütün gece seni istedim," diye homurdanıyorum, omzundaki askıyı kaydırıp bronzlaşmış tenini öpüyorum. "Seni tamamen kendime ait kılabilmek için yataın tüm personelini sandalla göndermeye ramak kaldım."

O benim sikimi okşarken askı kolundan aşağı kayıyor. Bu kırmızı elbise ona çok yakışıyor ama bence yerde daha da güzel duracak.

Diğer askıyı da aşağı kaydırırken, çıplak omzunu öperken, o inliyor ve ağır ağır nefes alıyor. Elbise beline kadar düşüyor ve benim ağzımı isteyen o sert pembe meme uçlarıyla muhteşem göğüslerini ortaya çıkarıyor.

Hemen onlara yöneliyorum, sert meme uçlarını öpüp dilimle okşuyorum. Eli benim sikimden ayrılıyor ve tüm parmaklarını saçlarıma geçirip, ben diğer göğsüne geçince ağzımı göğsüne bastırıyor.

"Adrian," diye fısıldadı, boğuk ve arzuyla dolu bir sesle. "İçimde olmanı istiyorum."

Duymam gereken tek şey bu.

Onu kaldırıyorum ve bacaklarını belime doluyor. Kolları boynuma dolanıyor ve dudaklarımız birbirine kenetleniyor, yatak odasına kadar sertçe öpüşüyoruz.

Onu yatağa yatırdığımda, geri çekilip bir saniye onu hayranlıkla seyrediyorum. Tüm vücudum onun kollarına geri dönmek için can atıyor, ama bu özel anı hatırlamak istediğim için buna direniyorum. Onun masumiyetini sonsuza dek elinden almadan önceki an.

Ağır ağır nefes alıyor, bana uzanıyor. Hiç bu kadar güzel bir şey görmemiştim. Saçları etrafına dağılmış, çıplak göğüsleri yukarı aşağı inip kalkıyor. O dudaklar, o gözler. *Lanet olsun*. Kırmızı elbisesi belinde toplanmış, yırtmaç uyluklarına kadar uzanıyor. Dantelli kırmızı külotunu görüyorum ve artık kendimi tutamıyorum.

Gömleğimi çıkarıp ona doğru gidiyorum, dizlerimin üzerine çöküp bacaklarını açarken, aç gözlerim o nemli kırmızı külotu izliyor.

"Oh, *lanet olsun*," diye fısıldıyor, ağrıyan cinsel organına dokunmak için elini uzatıyor. Dokunmamak çok acı vericiymiş gibi amını ovuşturmasını izliyorum ve o güzel kelime içimde yankılanıyor.

Bakire.

Bu, benim kirletmek üzere olduğum bakire bir amcık. Ellerimi uyluklarına kaydırıp dantelli kırmızı iç çamaşırını tutarken ağzım sulanıyor.

"Bırak da ben devralayım, tatlı kız," diyorum gülümseyerek, o kendini okşamaya devam edince. "Eller yukarı."

Elini çekip yerine göğüslerini sıkmaya başlayınca ağır bir inilti çıkarır.

"İşte bu," diye fısıldıyorum, gözlerimi onun amına dikmiş, yavaşça külotunu aşağı çekiyorum. Dantelli kumaş ıslak amına yapışıyor ve sonra kurtuluyor, benim için sakladığı her şeyi ortaya çıkarıyor.

Külotunu tamamen çıkarıp hemen cebime atıyorum, böylece onu bir daha asla göremeyecek. Artık bana ait. Tıpkı bu ıslak, sulu amcık gibi. O *benim*.

Sırtı yataktan kalkıyor ve ben açgözlü ağzımı ona koyup tatlı bakire sularını tadarken, o çaresiz bir iniltiyle haykırıyor.

Onun balını tattığımda, deli gibi davranıyorum, bacaklarını açıp geriye doğru iterek onu *yalıyorum*. Klitorisini ve sıkı bakire girişini dilimle okşarken o nefes nefese kalıyor ve çığlık atıyor. Gecenin ilk orgazmına ulaştırdığımda, neredeyse çığlık atacak kadar sesini yükseltiyor, kıvranıyor ve ağzıma sürtünüyor.

Dilim onun içinde sıkıca yerleşmişken, ağzımın her yerine boşalırken benim adımı haykırıyor. O yatakta kıvranıp inerken, bacakları ellerimde titrerken, ıslak yarıkını yalamaya ve amını okşamaya devam ediyorum.

"Aferin benim kızım," diyorum sonunda onu bıraktığımda, ayağa kalkarken ıslaklığını elimle çenemden silerken. "Bütün gece üzerimde boşalmanı istiyorum."

Yatakta ağır ağır nefes alıyor, şehvetli gözleriyle beni izlerken göğüslerini sıkıyor. Bacakları iyice açılmış, bakire amcığı tamamen ortada. Utanacak hali yok.

Kemerimi tutup tokadan deriyi çıkarırken sırtıyorum. Pantolonumu ve iç çamaşırımı çıkarıp yere bırakıyorum.

Seksi gözleri, sert sikime bakarken canlanıyor, kıyafetlerimi çıkarırken kendimi okşadığımı izliyor.

"Bunu istiyor musun?" diye soruyorum derin, hırıltılı bir sesle. "O tatlı küçük amcığı doldurmamı mı istiyorsun?"

Ona bakarken zorlukla yutkunuyor. Ne istediğini bilmek için sözlü bir cevaba ihtiyacım yok. Seksi gözleri bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor.

Belinde toplanmış elbisesini alıp çıkarırım ve kızımı tamamen çıplak bırakırım.

Yatağa tırmanırken sikim zonklıyor, yatak ağırlığının altında çöküyor. Onun açılmış bacaklarının arasına tırmanıyorum, sikimin başını onun bakire girişine yönlendiriyorum.

"Oh, Adrian," diye fısıldadı, elini enseme koyarak gözlerimin içine bakarken. "Diğer erkekler hakkındaki düşüncelerimi mahvettin."

"Çünkü biz birbirimize aidiz," diye fısıldıyorum, başımı onun sıkı sıcaklığına doğru iterek. Nefesini kesip sırtını kavisliyor, göğüslerini göğsüme bastırıyor. "Biz ruh ikiziyiz, tatlı kız. Sen *benimsin*."

Sertçe içeri giriyorum, içine *batıyorum*. Sıcak amcığı beni sıkıca kavrayıp sert sikimi *sıkarken* inliyor. Dişlerimi sıkarak içinde kalıyorum, ipeksi duvarlarının sert sikimi sıkıştırdığını hissediyorum.

Onunla bunu yapan ilk erkek olduğumu bilmek, her hissi daha da yoğunlaştırıyor. Bu, her şeyi bambaşka bir boyuta taşıyor.

Amcığı beni daha önce hiç hissetmediğim kadar sıkı sıkıyor. Odaklanabildiğim tek şey bu. Her şeyi tüketiyor.

Birkaç saniye içimde kaldım, sonra kalçalarım hareket etmeye başladı, ileri geri sallanarak, yavaşça, santim santim.

Maya bana sarılıyor, ben onu gevşetmeye ve sıkı amını açmaya başladıkça inliyor ve sızlanıyor.

O benim ağzımı kendine doğru çekiyor ve ben de onu derin bir şekilde öpüyorum, darbelerim gittikçe daha uzun ve daha sert oluyor. Daha yavaş gitmeli, onu yavaşça alıştırmalıydım, ama kontrolüm ipin ucunda. Kendimi tutamıyorum. Onu döllemek düşüncesi beni ele geçiriyor. İçimdeki hayvan tarafı galip geliyor.

Onun kalçasını tutup kendime doğru çekiyorum, onu sert ve hızlı bir şekilde sikerken vücudunu yatağa gömüyorum. Sert sikim onun yumuşak sıcaklığına tekrar tekrar dalarken, inlemeleri çığlıklara dönüşüyor ve sonra da benim sikimin üzerinde boşalırken çığlıklar atıyor.

Onun bakire amının ilk kez benim sikimde boşaldığını hissedince sahiplenici bir homurtu çıkarırım. Onun etrafımda sıkışıp titrediğini hissettiğimde omurgamdan bir titreme geçer.

"Nasıl hissettin?" diye kulağına fısıldıyorum, ağlaması iniltiye dönüşürken ve vücudu titremeye başlarken.

"Çok iyi," diye inleyerek bana sarıldı. "Senin sikine aşığım."

Kollarımı onun altına dolayarak onu kaldırırken dudaklarıma kurt gibi bir gülümseme yayılır. Dönüp yatağa otururum ve onu üstüme çekerim. Sırtım serin başlığa çarparak onu üstümde otururken izlerim, o da derin bir nefes alarak kendini toplar.

Omuzlarımı kavrar ve beni sürmeye başlar, o lezzetli göğüsleri yüzümde zıplar.

Ellerimi uyluklarına kaydırırken, birbirimize bağlı olduğumuz yeri izliyorum, seksi küçük amcığı benim uzunluğum boyunca yukarı aşağı hareket ediyor. Penisim onun kremasıyla kaplı. Her zaman böyle olmak istiyorum - onun şehveti ve uyarılmasıyla kaplı. Onun sıvılarıyla damlayan.

Ellerimi onun üzerinde gezdirmeye başlıyorum - sallanan göğüslerinde, zıplayan kıkında, pürüzsüz kollarında, bacaklarında ve karnında.

Onu döllemek düşüncesi intikamla geri dönüyor ve o benim sikimde yukarı aşağı kayarken tek düşünebildiğim şey bu. Tohumumun onun rahminde büyümesini istiyorum. Bu kızın bana her şekilde bağlı olmasını istiyorum.

Elimi karnına kaydırıyorum ve başparmağımla şişmiş klitorisini ovmaya başlıyorum. Bunu hissettiğinde titriyor, sonra bileğimi tutup elimi yerinde tutuyor.

"Durma," diye yalvarır, beni sürerken. Onu daha hızlı ve daha sert bir şekilde okşarım, onu bir başka yoğun orgazma yaklaştırıyorum. "Oh lanet *olsun, durma.*"

O inlemeler çığlıklara dönüşüyor ve bir kez daha, onun güzel pembe amcığı benim sikimin üzerine boşalıyor.

Önceki seferlerden daha da sert boşalırken titiyor ve kasılmalar geçiriyor. Üçüncü sefer uğurlu gelir, sanırım.

Ama bu sefer, o seksi göğüslerinin sallanışını, açık ağzını, gözlerindeki çaresizliği izlemek ve amının benim sikimi sıkıca kavradığını hissetmek beni çıldırtmaya yetiyor.

Kıçını tutuyorum, kalçalarımı dört beş kez sertçe itiyorum, bakire sıcaklığına kök salıyorum ve *boşalıyorum*.

Bana yapışır, ben *sert bir şekilde* boşalırken vücudu benimkine karşı sarsılır, derinlerinde boşalırım.

Sikim titreyip sarsılırken ikimiz de çığlık atıyoruz, ona sahip olduğum son damla spermi veriyorum. Umarım doğrudan rahminde kalır. Spermimle kaplanmasını istiyorum.

Maya yüzümü ve boynumu öperken, ikimiz de birbirimize sıkıca sarılırız, yorgunluk ikimizi de vurur. Birbirimizin kollarında yatağa yığılırız, penisim hala onun içinde derinlerde.

Bu kıza takıntılıyım. Onu asla bırakmayacağım.

Yatakta öpüşüp sevişirken elimi onun vahşi saçlarına kaydırıyorum.

O sadece beni içinden aldı. Ben tekim. Amcığı benim sikimin şekline göre kıvrılıyor.

Ve her zaman öyle olacak.

Bundan emin olacağım.

BÖLÜM DOKUZ

Maya

"Mrrggmnbbrrgghh duurggtttlll," diye bağıriyorum şnorkelimden, Adrian'ın altımızda yüzen dev deniz kaplumbağasına bakmasını sağlamaya çalışıyorum.

O, büyük seksi omuzlarını silkiyor, sarı yüzgeçleri ileri geri sallanırken su altında süzülüyor.

"Rrragghragghh raorrh!" diye tekrar bağırarak kaplumbağayı işaret ettim. Sonunda baktı, ama çok geçti. Kaplumbağa gitmişti.

Yüzerek yüzeye çıkar ve ben de onu takip ederim. Şnorkelini ve maskesini çıkarır ve onun muhteşem yüzünü görünce şaşkına dönerim. Alnı, yanakları ve burnunu saran pembe maske izleri olsa da, güzelliği beni yine de hayrete düşürür.

"Ne oldu?" diye soruyor, yüzerek yaklaşırken sesi endişeyle dolu.

Maskeyi başımın üstüne çıkarırken koruyucu elinin belimi kavradığını hissediyorum. "Kocaman bir kaplumbağa vardı. Gördün mü?"

Rahat bir nefes alır ve gülümser. "Köpekbalığı gördüğünü sandım."

"Eğer bir köpekbalığı görseydim, kırımın tekneye doğru yüzdüğünü görürdün," diyorum gülerek.

O aç bir şekilde inliyor. "*İşte bu*, son görüntü olarak görmekten çekinmeyeceğim bir görüntü."

Ona biraz su sıçratıp, yakınlarda yüzen dev yatın yanına dönüyorum. "Acıktın mı?"

"Açlıktan ölüyorum," diyor, ateşli gözleri bana kilitlenmiş halde.

Öğle yemeği için yata geri yüzeriz, ama Adrian'ın açlığının sandviç ve cips için olmadığını anlarım. Benim için.

Ana yatak odasına girip şort ve tişört giymeye başlar başlamaz, üzerime atlar, boynumu öper ve mayomu çıkarır.

"Oh, *bu* tür bir açlık," diye inleyerek söylüyorum, o da elini bacaklarımın arasına kaydırıp amımı okşuyor. Zaten çok ıslak ve onun için hazır. Bu adam için *yanıp tutuşuyorum*.

Islak mayolar bir anda çıkar ve beni yatağa doğru iter, beni döndürerek ellerimin ve dizlerimin üzerine çökmemi sağlar.

Personelin beni duymamasını umarak çığlık atıyorum, onun ağzını amımda hissediyorum, arkamdan beni yalıyor. Güçlü elleri kalçalarımı kavrar, dilini içime gömüyor, sanki bütün sabah bunu düşünmüş gibi beni yalıyor.

Bütün vücudum onun için eriyor. Hamur gibi oluyorum.

Ama sonra onun sert sikini ve dün gece içimde hissettiğim o duyguyu düşünmeye başlıyorum ve tek düşünebildiğim şey bu oluyor.

"Sik beni," diye yalvarıyorum, başımı yatağa bırakarak. "O büyük, güzel sikini çıkar ve beni sik."

Bana son bir kez tırnaklarımı kıvırtan bir yalama yapar ve sonra arkamda pozisyon alır. Onun arkada hareket ettiğini hissettiğimde vücudum titrer, beklenti beni doruğa ulaştırır.

Sert ve uzun sikinin içime girdiğini hissettiğimde, zevkten çığlık atıyorum. Artık kim duyarsa duysun umurumda değil. Bu çok iyi hissettiriyor.

Sonunda öğle yemeğine çıkmadan önce iki kez boşaldım.

Birlikte geçirdiğimiz üçüncü gecede hayatımda yediğim en iyi yemeği yiyorum.

The Aurelia'da kalıyoruz ve beş yıldızlı restoranlarından birinde yemek yiyoruz. La Dolce Vita, yani Tatlı Hayat, plaja bakan bir İtalyan restoranı. Yemekler o kadar lezzetli ki her lokmada inliyorum.

Şarap, yemek, müzik, dalgaların sesi ve bu muhteşem adamın masanın karşısında bana bakışları

başka bir dünyaya adım atmış gibi hissediyorum. Bu nasıl benim hayatım olabilir? Bunu hak etmek için ne yaptım?

Bu sefer tatlı sırasında Adrian bana hızlıca sorular soruyor. "En sevdiğin hayvan nedir?" diye soruyor, ben . Rumla ıslatılmış tiramisu, doğrudan kafama vuruyor. Ve bacaklarımın arasına... ama bu sadece Adrian'ın etkisi olabilir...

"Amcamın kedisi," diyorum gülümseyerek Ganoosh'u hayal ederken. "Herkesten nefret eder, ama nedense hep gelip kucağıma oturur. Nedenini kimse bilmiyor."

"Hayvan türünü kastettim," diyor gülerek. "Belirli bir *belirli* bir hayvanı kastetmedim."

"Sorunda bunu belirtmemiştin," diyorum şakacı bir ciddiyetle, tiramisuyu bir kez daha ısırmak için çatalımı batırırken. Bunu paylaşmamız gerekiyordu, ama tüm işi ben yapıyorum. "Sıradaki soru."

"Ama soruma cevap vermedin."

"Cevapladım," diyorum, gözlerimi ona dikerek. "Sıradaki soru."

Gülerek başını sallıyor. "Tamam, peki. Hayaletlere inanır mısın?"

"Hayır," diyorum, düşünerek. "Bu mantıklı değil. Tarih boyunca milyarlarca insan öldü. Hayaletler olsaydı, *her yerde* hayaletler olurdu. Costco'da, kütüphanede, sadece gezintiye çıkmak için seninle arabada takılırlardı. Bir düşünsene. İnsanlar çok sapık. Hayaletler olsaydı, erkek hayaletler her kadın tuvaletinde kalabalıklaşır ve sapıklık yaparlardı, ama ben duş alırken hiç görmedim."

"Eğer hayalet olsaydım, senin tuvaletine taşınırdım," diyor ürkütücü bir gülümsemeyle.

Ona peçetemi fırlatıyorum. "Eğer hayalet olsaydın, muhtemelen seni öldüren ben olurum."

"Bebeğim," diyorum, palmiye ağacının altındaki sandalyede uyuklayan Adrian'ın yuvarlak omzunu sarsarak. "Ateşin var."

Gözlerini yavaşça açar ve beni görünce gülümser. "Seninle uyanmayı seviyorum."

"Dikkatli olmazsan beş derece yanıklarla uyanacaksın," derim ve çantadan güneş kremi çıkarırım. Özel plajımızdayız ve kilometrelerce çevrede kimse yok. "Güneş kremi görevlin senin için yeniden sürsün."

O sadece orada uzanıyor, ben göğsüne, kollarına ve omuzlarına güneş kremi sürerken yüzünde huzurlu, memnun bir ifadeyle beni izliyor.

"Mmmmm," diye inliyor, ben de zamanımı onun oyulmuş karın kaslarına ayırarak her köşeyi ve her yeri ovuyorum. Güneş için. Tabii ki.

Uzun ve sert ereksiyonunun mayosunu zorladığını görünce ağzım sulanıyor. Bu manzara içimi ısıtıyor.

"Burada neler oluyor?" diye şakacı bir şekilde sert bir ses tonuyla soruyorum. "Uygunsuz davranışlarda mı bulunuyoruz, Bay Drake?"

"Ellerin üzerimdeyken kendimi tutamıyorum," diyor, sesi derin ve kaba. "Sen karşı konulmazsın, tatlı kız."

Bana böyle seslenmesini çok seviyorum. Etrafta kimse olmadığından emin olduktan sonra elimi mayosunun içine sokuyorum ve köpüklü parmaklarımla ve avucumla onun sert, etli penisini kavriyorum.

İnlemeleri daha da ağırlaşır ve ben onu yukarı aşağı okşamaya başladıkça, çok sevdiğim o derin, sahiplenici homurtuları çıkarmaya devam eder.

Mayosunu kaslı uyluklarından aşağı çekiyorum ve o beni karanlık, seksi bir bakışla izlerken onu mastürbasyon yapmaya devam ediyorum.

Bir ara beni üstüne çekmeye çalışır, ama ben elini iteklerim. "Dokunmayın Bay Drake. Lütfen güneş kremi görevlisinin işini yapmasına izin verin. Bu büyük, güçlü penisin güneş yanığı olmasını istemeyiz, değil mi? Hayır, hayır, hayır. Bütün hafta için büyük planlarım var."

Plaj sandalyesine uzanır, ellerini başının arkasına koyar ve benim onun sikini yumuşak, ritmik hareketlerle okşamamı izler.

Nefesi hızlanıp ağırlaşmaya başlar ve dişlerini sıkınca, doruğa yaklaştığını anlarım.

Daha sert sıkıp daha hızlı hareket ediyorum, bileklerim ve ellerim kramp giriyor ama durmuyorum. İki elimi de kullanıyorum, onun boşalmasını görmek için heyecanlanıyorum.

Onu kendime yaklaştırdıkça "*Siktir*" diye tıslıyor. Göğüslerime bakıyor, bikini üstümdeki göğüslerim tüm bu hareketli hareketlerle yukarı aşağı zıplıyor.

"Bunları görmek ister misin?" diye soruyorum, sesim kısıklaşmış bir şekilde, üstümü aşağı çekip göğüslerimi ortaya çıkarıyorum.

Onu orgazma ulaştırırken, o karanlık, şehvetli gözleriyle izliyor, boşalmadan önce penisi elimde sertleşiyor.

O orgazm olurken ben nefesimi tutuyorum, o derin, şehvetli inlemeler ve homurtular çıkarırken ellerime ve bileklerime kalın sperm akıntıları boşalıyor.

Dudaklarımı yalayıp onu okşamaya devam ediyorum, sıcak spermlerini sert penisinin ve şişmiş başının her yerine sürüyorum. Bir saniye bile yumuşamıyor.

Ve bu sefer bana uzandığında, ona izin veriyorum. Beni üstüne çekiyor, bikini altımı yana çekiyor ve o büyük, lezzetli sikini ağrıyan amıma sokuyor.

Tanrım, burayı çok seviyorum.

The Aurelia'daki son gecemiz, ama bunu düşünmek istemiyorum. Bu sadece havayı bozacak ve ben bu inanılmaz tatilin her saniyesini sonuna kadar yaşamak istiyorum.

"İki yıldız seçelim," diyorum, jakuzide ısınırken gece gökyüzüne bakarak. "Biri senin için, biri benim için."

Birbirimize yapışmış, kokteylimizi yudumlarken, bütün gün olduğu gibi çıplakız. Bugün kaç kez seks yaptığımızı saymayı bıraktım. İki haneli bir rakam olmalı.

"Neden?" diye soruyor Adrian, bana sırtarak. "Seni düşündüğümde aklıma yıldızlar gelmiyor. Sen daha çok etrafında döndüğüm güneş gibisin."

Omzunu öpüyorum ve sonra başımı omzuna yaslayıp parlayan yıldızlara bakıyorum.

"Bizim için yıldızlar olsun istiyorum, böylece hayatın neresinde olursak olalım, gece gökyüzüne bakıp bu anı hatırlayabilelim. Sadece unutmak istemiyorum."

"Neyi unutmak istemiyorsun?"

"Bunu unutmak..." diyorum, içimde bir melankoli hissederek. "Birlikte olduğumuzu unutmak."

"Neden unutamam ki?" diyor, jakuzide yer değiştirerek. Başımı omzundan kaldırıp onu izlerken rom punçumdan bir yudum alıyorum. "Birlikte olacağız."

Umarım öyledir, ama...

Tatil aşkları sadece tatil aşklarıdır. Gerçek dünyaya karıştığında asla uzun sürmezler. Hepsi muhteşem gün batımları, bronzlaşmış tenler, seksi mayolar ve sert içkilerle beslenen sözler, aşk bombardımanı ve iyi niyetlerden ibarettir. Gerçek değil. Bunu unutmamam gerek.

Adrian ile bu romantizmi sürdürme fantezisine kapıldım, ama bilemiyorum. Bu bana gerçekçi gelmiyor. İki farklı dünyada yaşıyoruz.

"Soldaki yıldızı alacağım," diyorum, yanındaki parlak yıldızı işaret ederek. Karanlık evrende sadece ikisi var, içlerinden ışık saçıyorlar. "Sen de sağdakini alabilirsin."

"Hayır, teşekkürler," diyor ve beni sıkıca sarıyor. "Yıldızım burada. Ve onu hatırlamam gerekirse, tek yapmam gereken başımı çevirip sana bakmak, çünkü sen benim yanımda olacaksın."

Kollarının arasına gömülürken gülümsüyorum ve kendimi biraz daha bu hayale kaptırıyorum. Son gece, ne zararı var ki?

Tatil aşkı...

Onlar çok zorlu birer canavardır.

Umarım bunu atlatmam çok uzun sürmez. Ama bu adamı unutmanın imkansız olduğunu zaten biliyorum. Böyle bir şeyi unutamazsın.

Sadece cesurca ilerler ve hayatına devam etmeye
alışırsın. Kırık bir kalple.

ONUNCU BÖLÜM

Adrian

Haftanın bu kadar çabuk geçtiğine inanamıyorum.

Maya'nın valizi kapıda bekliyor ve kalbim parçalanıyor gibi hissediyorum. Bunun sonu olmadığını biliyorum. Olamaz. Bu kadar güzel bir şeyden öylece uzaklaşamazsın.

"Bütün bunları eve nasıl götüreceğim?" diye soruyor, yatakta duran abartılı elbiseler ve mücevherlere bakarak. "Bütün bunları gümrükten geçirebilir miyim ki?"

"Ben hallederim," diyorum ona, göğsümde bir ağırlık hissederek. "Özel jetime yükleyeceğiz ve gümrük vergilerini ben ödeyeceğim."

O, her şeye bakarken tereddütlü görünüyor.

"Ne oldu?" diye soruyorum, yatağa oturarak.

"Sadece..."

"Ne?"

"Hepsini seviyorum ve bütün hafta Audrey Hepburn gibi giyinmek çok eğlenceliydi ama..."

Ona düşüncelerini toparlaması için zaman veriyorum.

"Onlar benim hayatıma uymuyorlar," diyor derin bir nefes alarak. "Küçük bir dolabım var ve zaten doludur. *Ev arkadaşlarım* var. Hem de birden fazla. Old Navy'den alışveriş yapıyorum, Adrian. Bunları nerede giyeceğimi bile bilmiyorum. Galalara ya da ödül törenlerine gitmiyorum ve kesinlikle bir anda dünyayı dolaşmıyorum. Haftalık 500 doların altında olan tatil köylerinde kalıyorum. Benim için lüks yemek yemek, yemek alanında yemek yemek demek. Bu kadar abartılı şeyler benim hayatıma uymuyor."

Omuzları çöküyor ve çenesi sanki gözyaşlarını tutuyormuş gibi titriyor. Hemen ayağa kalkıp yanına gittim ve titreyen vücudunu kollarımın arasına aldım.

"Maya," diye fısıldayarak bronzlaşmış tenini öpüyorum. "Artık benimlesin. İstersen hayatın böyle olabilir."

O muhteşem bal rengi kahverengi gözler bana bakar, sulu ve umut dolu.

"Bu oda büyüklüğünde boş bir dolabım var," diyorum ona. "Hepsi senin. İstedğin her şeyle dolduracağım. Old Navy ya da bu dünyanın sunabileceği en lüks kıyafetler. Ne istersen, senin olacak. Bana taşın. Benim ol. Dünyanın en popüler yerlerine seyahat edebiliriz, sokak tezgahlarından ya da en lüks restoranlarda yemek yiyebiliriz. Ne istersen sana vereceğim."

Bana bakarken alt dudağını ısıırıyor. Evet demek istediğini biliyorum.

"Yapamam," diye fısıldadı. "Üzgünüm. Nişanlanmadığım halde biriyle birlikte yaşayamam. Sanırım bu konuda eski kafalıyım."

"O zaman sana sakladığım tek mücevheri verme zamanı geldi galiba."

Dudakları aralanır ve ben dizlerimin üzerine çöküp küçük mor kutuyu çıkarırken şok içinde bana bakar.

"O ne?"

Kutuyu açarım ve o nefesini tutar.

"Benimle evlenir misin, Maya?"

Elleri titriyor, ama gözlerini yüzükten ayırmıyor, bu iyiye işaret, umarım.

"Onu nereden aldın? Ne zaman?"

"Ben seçtim onu çıkardım sen sen sen sen spada spa masaj masajını yapıyordum."

"Bu, tanıştığımız günün ertesi günüydü!"

"Seni gördüğüm anda senin aradığım kişi olduğunu anladım." "Sen delisin."

"Senin için deliyim, tatlı kız. Lütfen benimle evlenir misin?"

Kafasını sallarken gözyaşları akmaya başlar. "Evet. Evet, seninle evlenirim."

Hızla yüzüğü parmağına takıyorum, zıplıyorum ve onu kollarıma alıyorum.

Hayatımın en mutlu anı.

Öpüşüyoruz ve sonra yatağa geçiyoruz, birbirimizin kıyafetlerini yırtıp atıyoruz ve onun elbiselerinin yanında resmiyete döküyoruz.

O ağlarken, sırtı kavisli, amcığı benim sert sikimde boşalırken, ben onun içine derinlemesine girip boşalıyorum.

Hayatımın geri kalanında bu kızı becerebileceğime inanamıyorum. Onun üzerimde boşalmadığı tek bir gün bile geçmeyecek. Ellerim, ağzım, sikim ya da üçü birden olabilir, ama onun zevk çığlıklarını duymadan tek bir gün bile geçmeyecek.

"Paris'te kutlayalım," diyorum, ikimiz de sırt üstü yatıp, ağır ağır nefes alırken. "Seni Le Cygne Bleu'ya yemeğe götüreceğim. Henüz giyemediğin o muhteşem gümüş elbiseyi giyebilirsin."

Elini uzatıp gümüş elbiseye dokunur, parmaklarının arasında pürüzsüz kumaşı hisseder.

"Çalışmam gerek," diyor üzgün bir şekilde. "Artık tatil günüm kalmadı."

"On milyon dolar daha bağışlarsam sana bir hafta daha izin verirler mi?"

Sanki şaka yapıyormuşum gibi gülüyor. "Evet, muhtemelen." Telefonumu alıp muhasebecimi arıyorum.

O oturur pozisyona geçer, çıplak göğüsleri sarkar ve o kadar güzel görünür ki, tekrar yapmaya hazırım. "Ne yapıyorsun?"

Muhasebecim telefonu açar ve Maya'ya bir hafta daha izin verirlerse *ona* on milyon dolar daha bağışlamasını söylerim.

Telefonu kapattığımda ağzı açık kalıyor.

"Gerçekten bunu mu yaptın?"

"Görünüşe göre Paris'e gelebileceksin, oui? Yoksa başka bahanen mi var?"

Bana gülümseyerek başını salladı. "Sanırım gizemli bağışın kimden geldiğini bulduk."

"Yakalandın," diyorum sırtarak. "Öyleyse, gelecek misin? Dünyanın en iyi ahududulu musu orada."

"Tamam," diyor ve bana o büyüleyici gülümsemesini gösteriyor. "Çok isterim."

Eğilip çıplak göğsünü avuçlarım ve onu o kadar tutkuyla öperim ki, yatağa düşer ve her şeyi baştan yaparız.

Eğer ticari bir uçakla uçsaydık, uçağı çoktan kaçırmış olurduk, ama benim kendi jetim var, bu yüzden yeni müthiş nişanlımla dünyadaki tüm zamanı geçirebilirim.

Sonraki durak, Paris.

EPILOG

Adrian

Bir yıl sonra...

Balayımızın ilk günü limuzinden indiğimizde Aurelia her zamanki gibi muhteşem görünüyordu.

Karıma kolumu dolayarak bu görkemli mermer kemerden ilk kez geçiyorum.

Maya Drake.

Bu harika isim beni mahvediyor. Birinin bu ismi söylediğini her duyduğumda, içimden bir sahiplenme gururu yükseliyor.

Bu muhteşem kadın benim karım. O tamamen benim.

Her şeyin başladığı yere geri döndük: Aurelia'daki Empire Süt. ama bu sefer, yeni bir şeyin eşiğinde olan iki yabancı değiliz. Bu sefer, döngü tamamlanıyor.

Bu sefer, aşkımız kalıcı bir şeye dönüştü. Parmaklarımızdaki yüzükler bunun kanıtı.

Jericho bizi sıcak bir şekilde karşılıyor, mermer merdivenlerden koşarak inerken gülümsüyor. İşe gitmeden önce çoraplarını titizlikle ütöleyen türden bir adama benziyor. Bizi görünce yüzü ışıltılı oluyor.

"Bay ve Bayan Drake," diyor içten bir gülümsemeyle, elimi kuvvetlice sıkarak. "Evinize hoş geldiniz."

Ev.

Haklı. Burası her zaman kalbimde özel bir yere sahip olacak. Maya'nın bana aşık olduğu yer burası. Onu gördüğüm anda ona aşık oldum, ama onun aşık olması biraz daha uzun sürdü.

Maya, görkemli ve lüks lobide adımıımızı attığımızda elimi sıktı. Plaj her zamanki gibi muhteşem görünüyordu, turkuaz renkli su kristal berraklığındaydı.

"Burayı özledim," diyor yumuşak bir sesle, neredeyse kendi kendine, etrafına bakarken.

Özel plajımızı, تنها jakuzimizi, o büyük yatak odasını özledim — birlikte geçirdiğimiz o ilk büyülü hafta boyunca onu sahiplendiğim her yeri.

Jericho hızlıca check-in işlemlerimizi hallediyor ve uzun, dinlendirici bir hafta için heyecanla odamıza doğru yola  ıkıyoruz. Sadece ikimiz.

Düğün olağanüstüydü — Toskana'da, zeytinlikler ve üzüm bağlarıyla çevrili restore edilmiş bir villada yapılan abartılı bir tören.

Maya, yerel toplum merkezinde benimle evlenmekten mutlu olurdu, ama ben onu şımartmak istedim. Onu bir prenses gibi hissettirmek istedim, bu yüzden herkesi İtalya'ya u urdum ve yakındaki muhteşem bir otelde konaklamalarını sağladım. Her şey çok mükemmeldi.

T ren gün batımında yapıldı, tüm vadi altın rengi parıldıyordu. Asla unutamayacağım bu ışıltılı gelinlikle koridordan yürüdü. Bana doğru yürüdüğünü görünce gözlerim doldu. Kendimi dünyanın en şanslı adamı gibi hissettim. Eminim kalabalığın içindeki diğer tüm erkekler benim yerimde olmak istiyorlardı.

Ailesi bu olaydan çok heyecanlanmıştı. Bana babasının sert bir eleştirmen olabileceğini söylemişti, ama yıldızların altında lezzetli İtalyan yemekleri yiyip taze Toskana şarabı içerken o bile hayranlıkla etrafına bakınıyordu.

şimdiye kadar çok iyi anlaşıyoruz. Yıllar boyunca ilişkimizi geliştirmek için sabırsızlanıyorum. Maya kadar özel birini yaratabilen herkes, bence tanınmaya değer.

Bir aksilik dışında düğün mükemmel geçti. Maya'nın kuzeni Leah şampanyayı biraz fazla kaçırdı ve çeşmeye düşerek kendini rezil etti. Bu olaya çok güldük ve Leah üstünü değiştirmek için ayrıldığında, gece boyunca geri dönmedi. Maya bu duruma çok sevindi. Ona her ailenin bir kara koyunu olduğunu ve bunun canını sıkmasına gerek olmadığını söyledim.

"Hazır mısın?" diye sordu Maya, gülümseyerek süitimizin kapısını açarken.

"Seni uçakta gördüğüm ilk saniyeden beri seninle balayına çıkmaya hazırım," diyorum, vücudum şimdiden karımın tadını almak için can atıyor.

Kapıyı açarken utangaç bir gülümsemeyle karşılık veriyor.

Bir haftalık evimize giriyoruz ve Maya, lüks süiti bir kez daha incelerken etrafta dolaşıp hayranlık dolu sesler çıkarıyor.

Ben ise sadece onu inceliyorum. Aç gözlerim gelinime kilitlenmiş durumda.

Jericho, masaya iki bardak ve buz kovası içinde bir şişe şampanya koymuş. Şişeyi açıp gelinime bir bardak dolduruyorum.

"Şerefimize," derim, kadehimi kaldırarak kadeh kaldırırım. "Yeni evliliğimize. Mutluluk ve neşe dolu yıllara. Kesinlikle gelecek olan çocuklara. Maceraya, aşka ve birlikte geçireceğimiz on yıllara. Sen benim ruh ikizimsin Maya ve seninle birlikte yaşlanmak için sabırsızlanıyorum."

Kadehlerimizi tokuştururken gülümsüyor.

Kadehi dudaklarıma götürdüm, ama o tereddüt etti.

"Hapşırmamak için burnunu kapatabilirsin," diyorum sıcak bir gülümsemeyle. "Seni yargılamayacağım. Bu da senin sevdiğim bir başka yönün."

Kadehini indirirken başını eğiyor. "Sana akşam yemeğinde söyleyecektim..."

"Ne?" diye soruyorum, heyecandan kalbim hızla atıyor. Sanırım zaten biliyorum...

Bardağını bırakıp çantasını alır. Elini çantaya sokup bir çubuk çıkarınca nefesim kesilir.

"Hamileyim," diyor ve pozitif çıkan hamilelik testini bana gösterirken yüzü ıslı ıslı parlıyor.

Orada donakaldım, o iki pembe çizgiye bakarken hareket edemiyordum.

Ve sonra birdenbire kendime geliyorum. Öne atılıyorum, onu kollarıma alıp döndürüyorum, şampanyamı mermer zemine döküyorum.

"Hamile misin?" diyorum, geri çekilip onun güzel gözlerine bakarak.
"Gerçekten mi?"

Gözleri dolarak başını sallar. "Sen baba olacaksın."

Baba...

Onu sıkıca sararken gözlerim yaşlarla doluyor — hamile biri için fazla sıkı.

"Üzgünüm," diyorum, hızla rahatlayarak.

O gülüyor. "Sorun değil, Adrian. Henüz kırılğan değilim. Henüz bezelye tanesi kadar bile değil."

Bezelye büyüklüğünde olabilir, ama şimdiden her şeyi değiştirdi.

Ben bir babayım. Ve bu harika kadın bir anne.

Yanaklarını tutup dudaklarından öpüyorum, duygularım ve düşüncelerim bir kasırga gibi içimi kaplıyor.

Bir baba...

İnanamıyorum.

Sıfırdan bir Fortune 50 şirketi kurdum. Bir imparatorluk yarattım.

Kendi küçük çapımda dünyayı değiştirdim.

Ama bu...

Bu tamamen başka bir şey. Bu

daha büyük, daha ağır bir şey.

Asıl önemli olan bu. Gerçekten önemli olan bu. Aile. Aşk. Harika eşim.

"Seni sevdiğimi söyledim mi?" O

gölerek başını sallıyor. "Her gün."

"Bir kez daha söylememe izin ver, tatlı kız," derim onu kucaklayarak, onu asla bırakmak istemeden. "Seni seviyorum, Maya. Seni her şeyden çok seviyorum."

Ayak parmaklarının ucuna basarak dudaklarıma öpücük kondurur. "Ben de seni seviyorum, Adrian."

El değmemiş kumsala bakarken uzun ve derin bir nefes veriyorum, içimde dönen duygular sonunda sakinleşmeye başlıyor. Derin bir mutluluk ve minnettarlık hissi onların yerini alıyor.

"Şimdi ne yapacağız?" diye soruyorum, bundan sonra ne yapacağımı bilemeden. "Şey," diyor, ana yatak odasına bakarak. "

Bebeğin gelip her şeyi değiştirmesine dokuz ay var. Belki de şimdi bundan yararlanmalıyız?"

Bana o seksi, şehvetli bakışlarını atıyor... Bana öyle baktığında ona karşı koyamıyorum.

"Aklımı okudun," diyorum ve onu kucağıma alıyorum. Onu kaldırıp yatak odasına taşıırken şoktan çığlık atıyor, balayımızı doğru bir şekilde başlatmak üzereyim.

Gelini çıplak bırakıp yüzümü bacaklarının arasına gömüyorum, ağzımın her yerine boşalana kadar tatlılığını tadıyorum. O orgazmın titremesinden hala sarsılırken, üstüne çıkıyorum, sert sikimi tutup onun sıcaklığına kaydırıyorum. Amının her santimini doldurduğumu hissettiğinde çığlık atıyor.

Bu kadın artık tamamen benim. Parmağında benim yüzüğüm var ve karnında benim bebeğim büyüyor. O her zaman benim olacak.

Sahiplenici bir homurtuyla kalçalarımı hareket ettirmeye başlıyorum ve kızımın içine girip çıkarak birbirimizin üzerine boşalana ve Empire Suite'i derin, ağır tutku çığlıklarıyla doldurana kadar devam ediyorum.

Balayımız iyi başlıyor. Ve bunun için bir haftamız var. Hayır, bunun için bir ömür boyumuz var.

Ben ve benim güzel, sevgi dolu gelinim.

EPILOG

Maya

Otuz yıl sonra...

Aurelia değişmemişti. Güneşte parıldayan aynı beyaz taş kemer, rüzgarda tembelce sallanan aynı palmiyeler ve havada hala tuz, güneş kremi ve cennetin hafif kokusu vardı.

Ama diğer her şey değişmiş.

Bu, burada ilk kez aşık olduğumuz zamanki gibi değil. Balayımızdaki gibi de değil.

Her şey farklı, ama yine de harika. Farklı bir tür harika.

Özel plajımızda kahkahalar yükseliyor. Çocuklar ve torunlar kumlarda koşuşturuyor, dalgaları ve birbirlerini kovalıyor, futbol oynuyor, güneşleniyor, uyukluyor ve gölgede kitap okuyor. Bir zamanlar bizim gizli vahamız gibi hissettiğimiz plaj, şimdi ailenin sesleriyle canlanıyor.

Tiki kulübesinin altında otururken, ayak parmaklarım sıcak kuma gömülü, hayatımın aşkı torunlarımızla kumdan kale yaparken izlerken kalbim kabarıyor. Adrian dalgaların arasında diz çökmüş, gümüş saçları güneş ışığında parıldıyor, bronzlaşmış, güçlü ve hala haksız bir şekilde yakışıklı.

Evimizdeki mahzenimizdeki kaliteli, pahalı şaraplar gibi, bu adam da yaşlandıkça daha da güzelleşiyor.

"Süslemek için deniz kabuklarına ihtiyacımız var," diyor.

"Biz buluruz!" diye ikiz torunlarımız Amelia ve Tanya aynı anda bağıyor. Bulmak için kovalarıyla dalgaların olduğu yere koşuyorlar.

Adrian, en küçük torunumuz Tyler ile kumdan kalenin etrafına hendek kazıyor, ellerini kuma gömüyor ve kumları kepçeyle çıkarıyor.

O ellerin üzerimde olduğu, vücudumdan varlığından bile haberdar olmadığım ilkel sesler çıkardığı tüm o anları düşündüğümde titriyorum. O adamın elleri bambaşka bir şey.

Artık çok daha yaşıyoruz, ama hala birbirimizden ellerimizi çekemiyoruz. Dünyayı dolaştık, düzinelerce ülkede otel odalarını buharla doldurduk, ama burası hala en sevdiğimiz yer. Aurelia'daki Empire Suite'in yerini hiçbir şey tutamaz.

Bu sefer, bir hafta ailemizle kalacağız, sonra onlar gidecek ve bir hafta daha süiti kendimize kalacak. Tam da istediğim gibi.

Vücudum şimdiden yalnız kalacağımız zamanı iple çekiyor.

Otuz yıldan fazla zaman geçti ve bu adam hala bana, birlikte geçirdiğimiz ilk muhteşem gecede kırmızı elbiseli o özel kız gibi hissettiriyor. Son otuz yılda o kadar çok şey yaptık ki, sanki bütün bir ömür geçmiş gibi geliyor.

Dört çocuğumuz, yedi torunumuz oldu, altı hayır kurumu açtık ve *milyarlarca dolar* bağışladık. Bunların hiçbirini tek bir günle bile değişmem.

Hastaneler inşa ettik, okullar kurduk, hayatları değiştiren programlar oluşturduk, ama şimdiye kadar yaptığımız en sevdiğim şey, sağlam ilişkilerimizdir. Temelimiz betondan daha sağlam ve kalbimde bunun asla yıkılmayacağını biliyorum.

Amelia ve Taylor birkaç deniz kabuğu ile geri dönerler ve Tyler'ın yaramaz bakışları altında kumdan kaleyi süslerler.

"Kulenin tepesine koymak için bir tüy bulmaya ne dersin?" Adrian, Tyler'a diyor. "Kalenin bayrağı olabilir. Sanırım Nana daha önce bir tane bulmuştu."

Tyler koşarak gelirken, küçük ayaklarının arkasında kumları havaya savururken, Adrian bana göz kırpar.

"Nana, tüyün var mı?"

Bu sabah sahilde bulduğum, kahverengi bir pelikanın bıraktığı uzun gri tüyü çıkarıyorum ve Tyler'ın parlak mavi gözleri

—büyükbabasının gözleri gibi—genişler. "*Vay canına.*" "Bu işe yarar mı?" diye gülümseyerek soruyorum.

O başını sallar ve tüyü alır. "Teşekkürler, Nana!"

Onun Adrian ve kızların yanına koşarken onu izlerken içim sevgiyle doluyor. Gururla tüyü kumdan kuleye batırıyor ve hepsi geri çekilip yaptıkları eseri hayranlıkla seyrediyorlar.

Çocuklar kumdan kaleye bakarken, Adrian diğer eserini hayranlıkla izliyor, yüzünde sıcak ve memnun bir gülümsemeyle torunlarına gururla bakıyor.

Tanrım, bu adamı seviyorum.

Tyler'ın dudakları o yaramaz gülümsemeye bükülür ve ikiz kızlar ona durması için bağırırken, kumdan kaleyi ezip geçerek ileri atılır.

Onlar onu sahil boyunca kovalarken, Adrian gülerek yanıma gelir.

"O sana çekmiş," diyorum, erkeğime gülümseyerek.

Gümüş rengi saçlarını eliyle tarayarak gülüyor. "Öyle mi dersin?"

"Oh evet," derim, başımı sallayarak. "Gözleri, yaramaz gülümsemesi, cesareti ve enerjisi. O kesinlikle senin küçük klonun."

Yanımdaki boş sandalyeye oturur ve elimi tutar. "Umarım benim gibi harika bir kız bulur," der ve

"Onu ayakları yere basan biri olması için ona ihtiyacı olacak." "Öyle mi?" derim, yanaklarım bu

Bu, onun bunu otuz yıldır yapması önemli değil, etkisi hala tanıştığımız günkü gibi.

O başını sallar. "O, kendisinin en iyi yanlarını ortaya çıkarmak için ona ihtiyaç duyacak. Ve senin benim hayatımı tamamladığın gibi, o da hayatını tamamlamak için ona ihtiyaç duyacak."

"Hâlâ çok çekicisin, Bay Drake," diyorum, kontrolsüz bir şekilde gülümseyerek. "Bazı şeyler asla değişmez."

"Sana olan aşkım gibi," der ve eğilip beni öper. "O *asla* değişmeyecek."

"İğrenç!" torunumuz Paul bağırır. "Nana ve dedem öpüşüyor!"

Herkes dönüp baktığında kızarak uzaklaşıyorum.

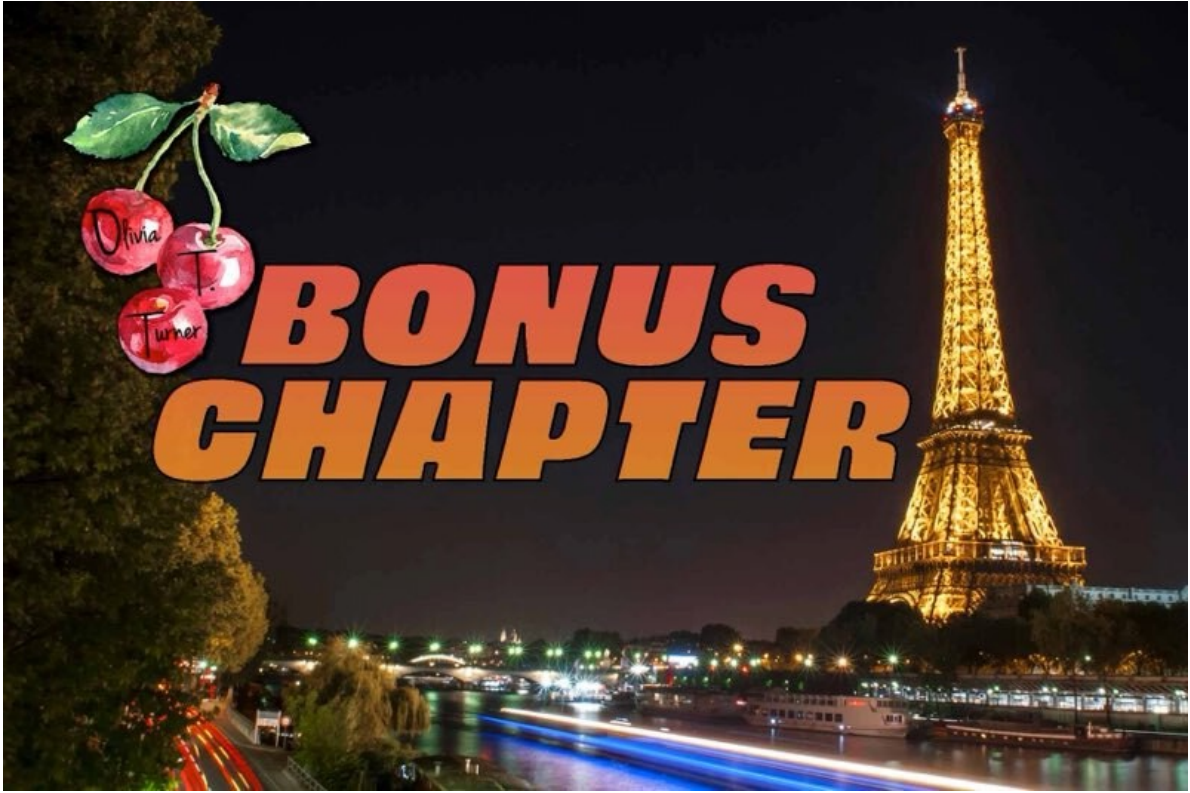
"Bu adamlar ne zaman gidiyor?" Adrian kurt gibi sırtarak fısıldar.

"Yeterince abuk değil," diye fısıldayarak cevap veriyorum.
Bu adamı meraklı gözlerden uzak, sadece kendime ait
istiyorum. Sadece biz, Empire Suite ve o büyük rahat
yatak. İşte *bu* cennet gibi geliyor.

Son!

Adrian ve Maya'yı daha fazla mı istiyorsunuz?

Olivia T. Turner Haber Bültenine katılın ve ücretsiz bonus bölüm kazanın!

Adrian ve Maya ile birlikte Paris'teki Le Cygne Bleu'yu ziyaret edin!

[Buradan kaydolun](#)

www.oliviatturner.com

DAHA FAZLA TATİL ROMANTİZMİ!

Bunu alacağım

O, otelin zengin sahibi ve bunu hiç istemiyor.

Karşı olduğu şey ıslak tişört yarışması değil.

Sorun, yüzlerce insanın izlemesi.

Hala ıslanmamı istiyor, ama bu sefer tek bir seyirci için olacak.

Dağlarda Kaybolmak

"Burada yaşamayı seviyor musun?" diye soruyorum.

Bu adamın sadece bir balta ile ormana girip kendine muhtemelen buz gibi bir şelalenin altında duş alıyor, çıplak elleriyle geyik avlıyor ve eğlence için boz ayılarla güreşiyor.

Üvey Kardeş Yaz

Seksi yeni üvey kardeşim, duyduğunuz en pis ağıza sahip ve tüm o pis konuşmalar bana yöneliktir.

Bu adam beni utandırmaya takıntılı.

Onun için hiçbir şey yasak değil.

Benim kişisel banyom değil, yatak odam değil, iç çamaşırı çekmecem bile değil.

O istediğini yapıyor ve istediği şey *benim*.

İlk Tadımda Aşk

Lüks bir yatta çalışıyorum ve bu mükemmel bir iş.
Muhteşem manzara ve lüks konaklama imkanları var, ama bir ilişkiyi sürdürmek için pek uygun değil.
Misafirler gelip gidiyor ve ben nezaket duvarının arkasında yaşıyorum.
Kimsenin gerçek beni göremeyeceği bir müşteri hizmetleri bariyerinin arkasına saklanıyorum.
Ta ki o benim yatıma gelene kadar.
Luke Cline.
Şimdiye kadar gördüğüm en dominant erkek.
Beni görüyor.
Beni tadıyor.
Ve hayatımda ilk kez, tüm engellerim ve duvarlarım yıkılıyor.

Sadece Senin

Kız kardeşimin lüks New York dairesinde kedisine bakarken katı kurallarım vardı.
Munchies ne kadar saldırgan olursa olsun, ona TÜM ilaçlarını ver.
TÜM yüzeylerde bardak altlığı kullan.
Ve kesinlikle kız kardeşimin huysuz patronuyla konuşma.
Kurallara uymakta hiç iyi olmadım.
Ve bir kez de olsa, kız kardeşimi çok çalıştırdığı için Bay Strickland'ı azarlamak için bir fırsat bulduğumda... İnanın ki, bu fırsatı kaçırmam.

Olivia T. Turner'ın Yaş Farkı, Milyarder, Tatil Romantizmleri ve daha pek çok eseri şu adreste bulunabilir:

www.OliviaTTurner.com

amazon.com/author/oliviattturner

Hepsi Kindle Unlimited'da!

ÜCRETSİZ OTT Haber Bülteni Özel!

[Haber bültenime katılın ve okumaya başlayın...](#)

Gelin ve özel Facebook grubuma katılın!

[OTT hayranı olmak için buraya tıklayın!](#)

Olivia T. Turner'ın VIP okuyucuları için özel bir grup. Olivia ile etkileşim kurmak, en son OTT haberlerini almak, kapakları, tanıtımları, özel alıntıları, hediyeleri ve daha fazlasını ilk olarak görmek için katılın!

Girmek için Over The Top Alpha Males'i sevmelisiniz!

SESLİ KİTAPLAR

Sesli kitap koleksiyonumun tamamını inceleyin!

En sevdiğiniz OTT hikayelerini sürekli olarak koleksiyonuma ekliyorum!

[OTT Sesli Kitaplar](#)

BENİ TAKİP EDİN...

Olivia T. Turner'ın 100'den fazla kitabının tam listesi şu adreste bulunabilir:

www.OliviaTTurner.com

amazon.com/author/oliviattturner

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

